

VSK

årbog 2012

STORT TEMA:
VSKere i historiens kølvand

Usædvanligt jubilæum:
**20 år på
sommerlejr**

Højdepunkt i VSK:
Pensionistsejladsen

VSKer triumferer:
Nordisk Opti-mester

Nyt stort stævne i
VSK: VM i OK-jolle

Vallensbæk Sejlklub

Stiftet 1958

Sekretariatet har daglig træffetid man.-tors. på telefon 43 54 70 07 mellem kl. 13-17. Her aftales eventuelt personligt møde med sekretariatets leder Niels Larsen

Postadresse

Vallensbæk Havnevej 1
DK-2665 Vallensbæk Strand

Mailadresse

vsk@vallensbaek-sejklub.dk

Hjemmeside

www.vallensbaek-sejklub.dk

CVR nr.: 77 53 10 17
Bank: Nordea
2217 5130 030 767

VSK Årbog 2012 udgives af Vallensbæk Sejlklub, Vallensbæk Havnevej 1, DK-2665 Vallensbæk Strand. For-sidefotos: Mogens Hansen, Peter Ambs, John Rohde Jensen og Bo Svensmark

Redaktion

Peter Ambs, Steen Roar Hillebrecht, Peter Linnet, Anja Olsen, Frede Rasmussen og Erik Skipper Larsen (ansvarhavende). Annoncer: Niels Larsen, 43 54 70 07

Layout, grafisk tilrettelæggelse og produktion: Henrik Stigsen Larsen, Appelboomtwiete 6, D-22880 Wedel. Mailadresse: henrik@stigsen.de Website: www.stigsen.de

Tryk: Heydorn Druckeri & Verlag, Großer Sand 3, D-25436 Uetersen Website: www.heydorn-online.de

Vallensbæk Sejklubs Sejladscenter

Postadresse: Vallensbæk Havnevej 1
DK-2665 Vallensbæk Strand
Formand: Erik Skipper Larsen.
Daglig leder: Jørgen Tjellesen
Telefon: 43 73 23 33.
Mailadresse: jt@vssc.dk
Website: www.vssc.dk

Rette kort i rette situation

Uanset hvilke planer du har for sommeren, får du mange muligheder med et internationalt kort i lommen. Du vil altid have den rigtige valuta på dig, og du behøver ikke gå med ret mange

kontanter. Læs mere på vores hjemmeside om, hvilke kort der er de rigtige for dig, eller spørg i filialen.

Gør det muligt

Det sker i 2012	side	4
Formanden har ordet	side	5
Anja Olsen: Vi har noget, ingen kan tage fra os		
VM i OK Jolle	side	6
Vallensbæk Sejlklub arrangerer nyt stort mesterskab 21.-28. juli		
Mr. OK er (næsten) OK	side	12
Rygproblemer holdt Jørgen Lindhardtsen ude af konkurrencerne i flere år		
I begyndelsen var de De's	side	14
De er kendte i VSK, men deres livslange parløb i sejlsporten og privat er ikke så kendt		
Den aktive sejlerekole	side	18
Vallensbæk Sejklubs sejlerekole har udviklet sig til at blive områdets største og bedst fungerende.		
Et højdepunkt: Pensionistsejladsen	side	21
Se den festlige reportage fra sejladsen med kommunens pensionister		
Pantaenius: VSKs hovedsponsor	side	22
Utilfredshed med betingelserne fik tysk sejler til at skræddersy sin egen forsikring		
Ny ungdomsleder: Søren Bo Christiansen	side	24
Søren Bo Christiansen har prøvet det før og ved, hvordan han vil gribe opgaven an		
Drømmesejlad langs Sveriges østkyst	side	26
Vi følger Valdemar Sejr i den østsvenske skærgård til Stockholm		
Dramaer og idyl	side	32
Der er masser af drama og idyl i Nakskov Fjord		
Tryk sejlad med svigermor om bagbord	side	36
Flensborg Fjord er den ideelle kravlegård for unge sejlere		
Søren Badstue: 20 år med Stege-lejren	side	40
Han startede som Optimist-sejler, nu er han lejrleder og international dommer		
Hvilken fantastisk sæson	side	44
VSKere fejrede så mange sejre, at det blev en fantastisk sæson		
Det sker også i VSK	side	48
En gruppe VSKere har startet en fotoklub, hvor du også er velkommen		
Værd at vide om VSK	side	50

Det sker i VSK 2012

Flagene sættes, når der er stævne i VSK. Til sommer er der OK-jolle VM, og alle medlemmer er inviteret til at deltage i arrangementet.

Underholdningen ved standerhejsningsfesten sørger vi selv for. At dømme efter reaktionen helt til højre er indslaget godkendt.

Hvis du har lyst til at give en hånd med, så skriv til Anja Olsen på E-Mail: anja.olsen1@gmail.com

Vi har noget, ingen kan tage fra os

2012 bliver et festligt år med standerhejsningsfest og en stor Skt. Hans-fest som forsøger at løfte arven efter de historiske fester i vores klubhus. Sæt allerede nu kryds i kalenderen.

Krisen kradser endnu og verden raser stadig. I Vallensbæk Sejlklub har vi taget hul på endnu et år fuld af begivenheder og en ny god sæson venter. Vi kan selvfølgelig godt mærke, at tiden ikke er så gylden som den har været, og vi må også skærpe fokus på vores aktiviteter og vores investeringer. Men vi har noget i Vallensbæk Sejlklub som ingen kan tage fra os, nemlig godt humør, gode venskaber, gode stunder, godt vand og god vind. Og det skal vi bruge løs af!

Det bliver et aktivt år

Sejlerskolen har igen i år et overdådigt undervisningskatalog og en stribe dygtige instruktører, der stiller sig til rådighed for at lære fra sig. I ungdomsafdelingen fortsætter det store arbejde for at styrke klubbens ungdomsprofil som en både sjov og ambitiøs klub. I løbet af de seneste år har storjollesejlerne fra et større opland fået øjnene op for vores attraktive faciliteter, og deres deltagelse i vores træningstilbud vil også i 2012 vil styrke Vallensbæk Sejlklub som den aktive klub.

Og det bliver et aktivt år! Vi skal holde flere store stævner som det fremgår af nedenstående kalender over de arrangementer, vi allerede nu ved, vi vil afholde. Ikke mindst er vi igen blevet kontaktet om klubbens mulighed for at afvikle et VM. Denne gang for OK-joller i uge 30. En stor anerkendelse af vores stærke kapsejlsudvalg og alle de engagerede medlemmer, der sidst løftede standarden for, hvordan et VM skal afvikles.

Vores erfaringer fra VM for Finnjoller, som vi afviklede i 2009, er at et VM er en sjov, spændende, udfordrende og krævende begivenhed, der kaster masser af positivt lys på vores gode klub og unikke miljø. I 2009 så vi, hvor mange der gerne bidrager til afviklingen af et stort internationalt stævne, og også til dette års VM har vi brug for alle de

hænder, vi kan få. Og vi skal have det mindst lige så sjovt og hyggeligt som sidste gang alt i mens vi i fællesskab kan glæde os over, at vores indsats styrker klubbens ry og økonomi.

2012 bliver et festligt år med standerhejsningsfest den 28. april og stor Skt. Hans-fest som forsøger at løfte arven fra de historiske fester, der gennem tiden er holdt i vores klubhus. En rigtig god og sjov lejlighed til at møde nye og gamle medlemmer. Jeg håber, at I allerede har sat kryds i kalenderen!

Interesser forandrer sig løbende, og nogle af de traditionsrige arrangementer, vi tidligere har holdt, er der ikke længere opbakning eller ressourcer til at afvikle. Heldigvis opstår nye ideer, og i år arrangerer vi skitur til Østerg. Jeg håber, at det bliver en succes og en tilbagevendende begivenhed! Hvis der skulle være nogen, der går med en god ide til et arrangement eller brænder for en klubaktivitet er der altid mulighed for at kontakte bestyrelsen for en dialog.

Jeg bringer en efterlysning: Husalfer og forsyningstroppe søges til hyggeligt sandwich-smørre-fællesskab til tirsdagssejladserne. Det er så hyggeligt, når vi mødes til en sandwich og en sludder efter sejladserne

med som en del af forsyningstroppe, så skriv til mig.

Frivilligt arbejde kan være en tidskrævende interesse, og fordi man brænder for én aktivitet behøver man ikke involvere sig i alt muligt andet. Derfor indretter vi bestyrelsen og vores aktiviteter på en måde, hvor vi bruger vores kompetencer bedst og mest effektivt. Det betyder, at vi er i en forandringsfase, og jeg beder jer have tålmodighed med os.

Med ønske om en rigtig god sæson!
Anja Olsen

2012

Februar

- 19. Fastelavn
- 22. Eksamen VHF/DSC
- 25. Undervisning i navigation

Marts

- Gråsælerne mødes på onsdage
- Undervisning i navigation på mandage
- Tursejlerteori på torsdage
- 21. Møde for instruktører i Sejlerskolen
- 29. Fællesmøde for elever, instruktører og Bådlåneklub
- 31. Klargøring af skolebåde

April

- 28. Standerhejsning
- Undervisning i navigation på mandage
- Klargøring af skolebåde lørdage/søndage
- 12. Sejlteori
- 19. Tovværskursus 1/2
- 26. Tovværskursus 2/2
- 30. Praktisk sejlsundervisning starter

Maj

- Mandag til torsdag praktisk sejlsundervisning
- 1. Tirsdagskapsejladserne starter
- 17. VSK Grand Prix 2012

Juni

- Mandag til torsdag praktisk sejlsundervisning
- Weekend i juni: Sejlturn til Bøgeskoven
- 2.-3. 24-timers sejls
- 9. Pensionistsejls
- 23. Kæmpe Sankt Hans fest med grill og underholdning
- 27.-30. DM for Spækhugger og 806

Juli

- 2.-6. Sommersejls for børn
- 21.-28. VM for OK-joller
- 30.-05. Køge Bugt Kredens sommerlejr i Stege

August

- Mandag til torsdag praktisk sejlsundervisning
- 24-timers sejls

September

- Mandag til torsdag praktisk sejlsundervisning
- 7.-8. Sejlerskolens natsejls
- 8.-9. Kredsmesterskab for ungdom
- 13.-16. Storjollestævne
- 30-sømil sejlsden
- 29. Duelighedsprøve

Oktober

- Undervisning i navigation på mandage
- Afrigning af skolebåde
- Gråsælerne mødes på onsdage
- 7. Vintertræning starter
- 13. Masten af tur
- 27. Standernedhaling

November

- Undervisning i navigation på mandage
- Gråsælerne mødes på onsdage
- 22. Generalforsamling

December

- Undervisning i navigation på mandage
- Gråsælerne mødes på onsdage
- 16. Juleafslutning v/vintertræning

På www.vallensbaek-sejlkub.dk finder du den aktuelle, ajourførte aktivitetskalender.

OK-jolleklassen har altid været karakteriseret af hård konkurrence på vandet og hyggeligt samvær på land.

Nyt stort mesterskab i Vallensbæk

VM i OK-jolle

Vallensbæk Sejlklub har sat sig ambitiøse mål for sommerens store kapsejladstævne: OK-jollernes verdensmesterskab. Det er klassens mesterskab nummer 50, og der ventes 120 OK-joller fra hele verden på startlinjen.

VM for OK-joller sejles i Vallensbæk til sommer fra 21. til og 28. juli 2012, det er 50. gang, der afholdes VM for OK-joller. Klassen fejrer det med åben tilmelding og dermed formentlig flere end 100 deltagere. Sidst der var åben tilmelding til et VM i klassen, var der 120 OK-joller på startlinjen.

Set-up som Finn Gold Cup i 2009

"Vi er klar til at holde VM for OK-joller," siger Michael Bernfeld fra VSKs kapsejladsudvalg. "Vi har set-up'et fra Finn Gold Cup i 2009, som var en stor succes, og derfor er det realistisk med det meget ambitiøse mål for det nye VM-arrangement i Vallensbæk." Redaktionen har stillet spørgsmål til nøglepersonerne i VSK, Anja Olsen, Michael Bernfeld, Jakob

Nybro og Kenneth Bøggild, om deres overvejelser forud for beslutningen om at sige ja til at være vært for et nyt stort VM arrangement i Vallensbæk. Her er et sammendrag af deres svar.

Forventninger til antal udenlandske og danske deltagere? Deltagerne vil primært være fra Europa, men vi forventer også en større delegation fra New Zealand, Australien og USA. OK-jollen er en af de mest udbredte joller på verdensplan. Fra Danmark forventer vi op til 25 deltagere med en top 10 chance for 3-4 både.

Det er vigtigt og følger også traditionerne i klassen, at stævnet har en social profil, der gør det attraktivt for hele familien at deltage. Derfor skal landaktiviteterne være mindst lige så attraktive som vandaktiviteterne. Det betyder, at vi forventer 200-300 per-

soner kommer til Vallensbæk i forbindelse med stævnet. Vi forventer også, at stævnet kan trække pressen til og skabe liv på havnen i sommerperioden, hvor der typisk er masser af gæster i området og på stranden.

Frivillig hjælp er enestående

Hvorfor sige ja til et sådant kæmpearrangement? Først og fremmest fordi det giver VSK en mulighed for fortsat at udvikle sig, og klubbens medlemmer en mulighed for at deltage i noget unikt. Det er med til at skabe nye sammenhold og relationer, når 40 frivillige i alle aldre og fra alle hjørner af klubben er med til at gennemføre et fælles projekt. Det at kunne gennemføre et stort arrangement alene baseret på frivillig arbejdskraft er noget helt enestående for Danmark. Der er

OK-jollen er oprindelig en dansk konstrueret jolle, og i dag er det den voksen-jolle, der samler flest deltagere til stævnerne. Til VM ventes der flere end 100 joller til start.

ingen andre nationer, som har så lang og god tradition for at kunne løfte arrangementer i denne størrelsesorden alene med frivillig hjælp.

Endelig giver afholdelsen af et stort VM stævne med mange deltagere fra nær og fjern genlyd i og uden for kommunen, og det er med til at cementere VSK's status som Den aktive Klub.

Brug for mindst 40 hjælpere

Hvilke overvejelser har I gjort jer, før I sagde ja til at stå for VM'et? Umiddelbart er der 4 primære overvejelser: 1.

Økonomi:

Kan vi skaffe den fornødne finansiering? 2. Frivillige: Kan vi få medlemmerne til at støtte op og bruge tiden på at afholde stævnet? 3. Planlægningsressourcer: Har vi kræfterne og tiden til at planlægge og arrangere i perioden inden arrangementet? 4. Hvilke forventninger har OK-jolle klubben: Er de realistiske og stemmer de overens med de erfaringer og forventninger, vi som arrangør har?

Man skal også gøre sig klart, at der kan være en risiko ved, at et så stort arrangement dræner klubben for energi,

hvilket vil være ulykkeligt. Ved Finn Gold Cup i 2009 så vi dog den modsatte effekt, det samlede klubben, det skabte en masse herlig aktivitet på havnen, og det skabte opmærksomhed i kommunen.

Hvad kræver stævnet af VSK – på vandet/på land? Inden stævnet kræver det en meget stor indsats af et forholdsvis begrænset antal personer, som skal bruge tid og kræfter på alt forarbejdet. Det er vigtigt ikke at undervurdere, hvor mange planlægnings- og arbejdstimer, der går forud.

resultater, web sider, tracking, sociale aktiviteter, musik, mad & drikke osv. På vandet skal baneledelsen og de øvrige baneofficials sikre, at sejlerne kun har dem selv at skyde skylden på, hvis noget går galt ...

Et stævne med over 100 deltagere med jolle vogne og forskelligt grej, campingvogne osv fylder meget, og vi er derfor afhængige af et fordomsfrit samarbejde med havnen og en betydelig tolerance fra alle havnens brugere. Også her har vi gode erfaringer fra tidligere store stævner og er meget

fortrøstningsfulde. *Hvad får klubben ud af det,*

og hvad er der i det for medlemmerne? For klubbens medlemmer er der en helt unik mulighed for et anderledes socialt samvær på tværs af klubben, mulighed for at møde andre medlemmer, som man ellers ikke ville have mødt, og ikke mindst tilfredsheden ved at levere et enestående arrangement til en masse gæster fra hele verden. En sidegevinst er at være tæt på nogle af sejlspøtens "kendisser" med mulighed for at lure nogle af deres "tricks" af til glæde for egne fremtidige bedrifter på kapsejlsbanerne.

De danske OK-jolle sejlere har haft mulighed for at træne i farvandet og generelt har danskerne et højt niveau, men de fleste er alligevel debutanter ved VM.

Økonomisk skal der være et tilskud til klubkassen - vi gør ikke dette her for at tjene penge, men det skal være helt klart, at det aldrig må koste klubben penge at afholde disse arrangementer.

Der bliver lavet et budget, som skal følges – ambitionerne og dermed udgifterne skal følge indtægterne, så i realiteten er der ikke nogen økonomisk risiko for klubben. Når først vi har sikret, at stævnet balancerer, er næste prioritet at gøre det så godt som muligt, og hvis det lykkes, vil der være en pose penge til klubkassen.

Hvordan planlægges så stort et arrangementet? Projektet er forankret i klubbens regatta afdeling, hvor en gruppe på 4-5 personer er i gang med at tegne de overordnede linjer. Det gælder både at definere ambitionsniveauet i samarbejde med OK-jolle klubben, men også tidligt at skaffe sig et overblik over økonomien, diverse støttemuligheder og sponsorer, så man ved, hvad der er at gøre godt med.

Unik oplevelse at være med

Dernæst begynder vi at inddrage flere og flere i forhold til at få styr på de 1000-vis af praktiske detaljer. Hvem kender én som kan hjælpe med

Derfor valgte vi VSK

Bo Teglers fra OK-jolleklubben fortæller, at der er mange gode grund til, at man har valgt Vallensbæk Sejlklub som arrangør af VM-stævnet: Klubben er velfungerende og brænder for at arrangere kapsejls, og der er ingen tvivl om, at klubben kan levere et fremragende stævne både på vandet og i land. Farvandet og vindstatistikken fås ikke meget bedre i Danmark. Faciliteterne på land er fremragende. Vi har som OK-sejlere selv mulighed for at træne i farvandet op til VM, hvilket forhåbentlig vil øge vores chancer for topplaceringer. Bo fortsætter, at det har stor betydning med endnu et VM i Danmark. Typisk er et VM med til at generere ekstra aktivitet og skaffe nye sejlere. VM betyder også, at mange af de danske sejlere, der ikke har sejlet VM før, bruger en masse tid og forberedelse på dette, så klassen som helhed kommer op i gear. "Vi har generelt et højt niveau blandt OK-sejlere i Danmark, men desværre har flere af vores gode sejlere endnu til gode at sejle VM, så jeg håber at årets VM bliver en inspiration for dem, så de fremover vil sejle med til vores internationale stævner." Om de danske vinderchancer er Bos vurdering, at der er 3 danskere med potentiale til at blande sig helt i toppen. Om den danske "Mr. OK-jolle", Jørgen Lindhardt, bliver en af dem, bliver spændende at se og afhænger af, om han er helt klar og fri for skader til stævnet, han har mange gange vist, at han har et mesterskabsgear som ingen andre.

Indtil nu har VSKs planlægningsgruppe imponeret OK-folkene med deres professionalisme og store engagement. OK-klubbens bidrag til stævnet vil, som Bo ser det, ligge op til stævnet og ikke så meget under selve stævnet. OK-klubben står for målingen af bådene, klubben har en person, der servicerer trackingsystemet, og klubben står for en del af koordineringen med det internationale OK-forbund. Endelig er klubben med til at koordinere nogle af de sociale tiltag og vil også forsøge at bidrage med frivillige hjælpere.

Bo Teglers: "OK-klubbens primære succeskriterier for stævnet er, at deltagerne får nogle fede sejladser, og at sejlere, hjælpere og arrangører hygger sig og får nogle fremragende dage. Det er vigtigt at påpege, at det er et socialt VM, hvor hyggen mellem sejlere, hjælpere og arrangører er i højsædet."

De mange deltagere i OK-jolle felterne gør ikke mindst starterne spændende, når så mange joller skal helt frem til linjen og sikre sig en skud-start.

det trådløse netværk, hvem kender én, som kan arrangere levende musik, hvem kan skaffe 6 store fladskærme, hvad med maden, fadøl osv osv osv.

Hvordan skaffer vi så mange frivillige hjælpere midt i sommerferien? Det gør vi (forhåbentlig) ved at trække på tidligere tiders positive oplevelser. Vi tror, at alle som var med til Finn Gold Cup for 2 år siden kan skrive under på, at det er en helt unik oplevelse med masser af sjove og gode timer - det giver dem forhåbentlig lyst til at prøve igen – og trække andre med!

Forventninger til samarbejde og support fra OK-jolleklubben, Dansk Sejlunion og Vallensbæk Kommune? Vi forventer en høj grad af involvering fra OK-jolle klubben, både i planlægningsfasen og under stævnet. Hvis ikke specialklubben og VSK samarbejder meget tæt og koordinerer aktiviteterne, vil det ikke lykkes at afholde et fantastisk stævne. Heldigvis er OK-klubben meget engagerede, og vi er sikre på, at samarbejdet vil forløbe rigtig fint.

Sejlunionen er umiddelbart ikke involveret i meget af det praktiske arbejde, men vi har brug for deres støtte og input i forhold til offentlige støttekroner, kontakter til medier, potentielle sponsorer og andre ting, som de i kraft af deres store netværk kan hjælpe os med.

Vallensbæk kommunes støtte er uundværlig. Uden den kommer vi ikke langt. Til gengæld kommer Vallensbæk igen på verdenskortet

Vallensbæk kommune er en helt essentiel støtte og samarbejdspartner – uden den kommunale opbakning kommer vi ikke langt. Det gælder i forhold til eventuel støtte fra Sport Event Danmark, som står i direkte sammenhæng med den støtte, vi kan få fra Vallensbæk kommune. Det gæl-

der i form af praktisk hjælp fra kommunen på en række områder, og sidst men ikke mindst gælder det om synlig opbakning fra borgmesterens side. Også her er vi meget fortrøstningsfulde. Til gengæld kan vi garantere, at Vallensbæk igen kommer på verdenskortet og bliver kendt i hele sejlerverdenen.

Har I også styr på vejret? Sommervejret i juli måned er heller ikke vi herre over, men uanset vejret tør vi godt love, at det bliver en fantastisk uge i VSK. Hele sæsonen bliver også noget særligt med stor aktivitet på havnen.

Allerede nu lægger OK-jollerne stor energi i deres vintertræning på vandet ud for Vallensbæk, og aktivitetsniveauet vil uden tvivl stige hen over foråret og i tiden frem til VM-stævnet.

Og så glæder vi os alle til den 28. juli, hvor vi kan tørre sveden af panden efter et forhåbentlig veloverstået stævne og i fællesskab udtrykke et ”Vi i VSK gjorde det igen!”

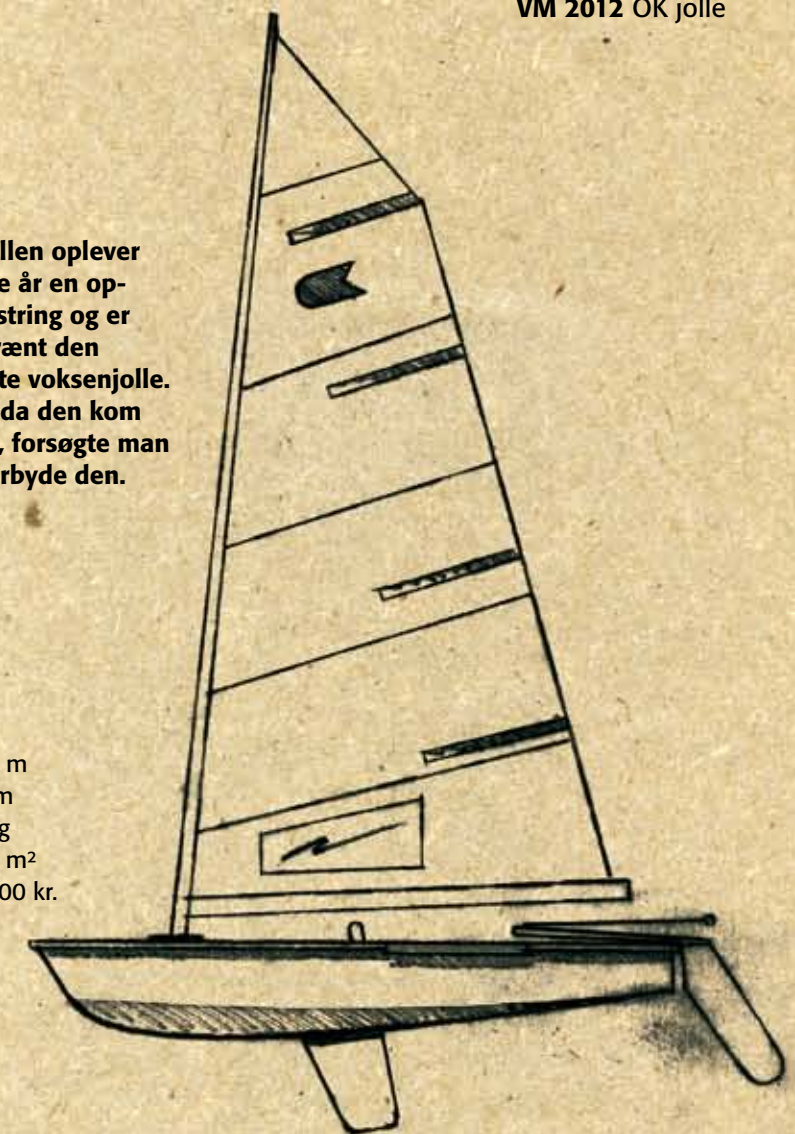
OK-jollen oplever i disse år en opblomstring og er suverænt den største voksenjolle. Men da den kom frem, forsøgte man at forbyde den.

OK står for konstruktøren Knud Olsens initialer bagfra.

Dimensioner

Længde: 4 m
Bredde: 1,42 m
Dybgang: 0,9 m
Vægt: 72 kg
Sejlareal: 8,25 m²
Nypris: 75.000 kr.

OK-jollens historie

Det begyndte i 1957, da danskeren Knud Olsen blev spurgt, om han ville lave nogle tegninger til en let og hurtig enmandsjolle. Jollen blev bygget i plywood (krydsfinér) og fik navnet OK – Knud Olsens initialer bagfra.

OK-jollen var ment som en forberedelsesjolle til den olympiske Finn-jolle og har fulgt dennes tekniske udvikling siden. I begyndelsen var OK-jollen på en måde revolutionerende, og en del nationale forbund forsøgte at forbyde OK-jollen, da den ikke var sikker at sejle – det viste sig dog senere, at det var de enkelte sejlere, som ikke var gode nok til at sejle den og ikke omvendt.

OK-jollen bliver bygget i krydsfinér, glasfiber eller en blanding af disse. Der er stramme regler for selve skrogets facon, hvilket sikrer lang levetid på konkurrenceplan for den enkelte jolle. Ældre både skal ofte bare forsynes med nyere mast og sejl, før de igen er fuldt konkurrencedygtige. I 60'erne og 70'erne oplevede OK klassen en eksplosiv succes og nåede op på 10.000 joller og meget store kapsejladsfelter. Den mest berømte jolle blev bygget af Oddersborg i Gudme og leveret til Thailands kong Bhumibol, da han blev 60.år.

I dag oplever jollen igen en opblomstring. Mange ældre både bliver sat i stand og opdateret, nye joller bygges og deltagelsen i kapsejladser stiger. Dette comeback skyldes bl.a. det helt særlige ved OK-jollen: En let og hurtig jolle, som kan kapsejle i en lige og fair konkurrence over hele verden, uden at man skal betale lige så meget som i de olympiske klasser. I Danmark er OK-jollen vokset til at være den største jolleklasse for voksne sejlere. I nogle kredse trækkes der overbærende på skulderen af klassen, fordi den domineres af den 66-årige efterløner Jørgen Lindhardt, der har vundet ikke færre end 15 danske mesterskaber, men det er ingen skam at tabe til Hvidovre-sejleren, som har sejlet OK-jolle siden 1964. Han blev verdensmester i 1978 og europamester 20 år senere. Poul Kirketerp fra Århus har vundet tre verdensmesterskaber i 70 og 80'erne, og både Ib Ussing Andersen og Poul Richard Høj Jensen har været fremtrædende OK-jollesejlere.

De har vundet

Danmarksmesterskabet

- 15: Jørgen Lindhardt
- 7: Poul Kirketerp
- 5: Steen Kjølhed
- 4: Steen Christensen
- 3: Poul Richard Høj Jensen
- 2: Anders Andersen
- 2: Ib Ussing Andersen
- 2: Stig Westergaard

Europamesterskabet

- 1974: Steen Kjølhed
- 1998: Jørgen Lindhardt

Verdensmesterskabet

- 1963: Svend Jacobsen
- 1964: Henning Schachtschnabel
- 1974: Torben Andrup
- 1975: Poul Kirketerp
- 1976: Poul Kirketerp
- 1978: Jørgen Lindhardt
- 1980: Poul Kirketerp

Jørgen Lindhardtson er så kendt, at hans jolle med nr. 1364 var blikfang på plakaten for Warnemeunder-woche.

Rygproblemer gjorde OK-jollens grand old man Jørgen Lindhardtson ukampdygtig, men nu træner han flittigt igen i sit hus ved Vallensbæk Strand med henblik på sommerens VM.

OK-klassens grand old man, Jørgen Lindhardtson eller „Lind“, som han kaldes i sejlsportskredse, er atter på banen. Han satser på at stille op til klassens VM i Vallensbæk til sommer. Mere end 50 år på vandet som aktiv sejler bekræfter, at der skal meget til at standse den nu 66-årige elitesejler.

I 30 af årene har han drevet sejlsport på højt plan med alvorlige rygproblemer. Han sejlede for fuldt tryk i flere klasser, og mange topresultater blev opnået på trods af store smerter i disse år. Det var alligevel spændende. Lige indtil følgerne af en diskusprolaps med efterfølgende operation gjorde ham midlertidig ukampdygtig for tre år siden.

Nu er han atter i gang med at afprøve sig selv. Han stillede op til DM i OK-jolle i Bissrup i august, og han sejler bl.a. aftenmatcher i Hvidovre,

ligesom han også de seneste vintre har trænet i OK-jolle sammen med andre jollesejlere ud fra Vallensbæk Havn. Barske sejlere, som kun isen og stiv kuling kan holde væk fra det våde element.

Vintertræner i Vallensbæk

I skrivende stund er han klar til at fortsætte vintertræningen her efter nytår. Hjemme i huset i Vallensbæk Strand træner han flittigt med gymnastiske øvelser og redskaber, som skal styrke musklerne, så han er klar til at stille op ved VM. Han cykler også en hel del, men allerbedst er det at sejle.

”Sejlsporten har altid været nummer et for mig, og den har udfyldt min tid, fordi jeg aldrig har villet gøre noget halvt. Men tiden iler, og pludselig er man ved at blive gammel. Det er ikke noget, jeg har tænkt over før,

men jeg tænker heller ikke på at holde op. Det har selvfølgelig undret mig, at det kunne blive ved med at motivere mig, men det er stadig spændende. Jeg sejler, så længe jeg kan opnå nogle resultater, og går ikke og spekulerer på, hvad der nu sker til næste år.”

Ubrydelig livsform

Sejlsporten er for Jørgen Lindhardtson i den grad blevet en nærmest ubrydelig livsform. Træningen holder ham i gang, og han vil sejle, så længe han overhovedet kan. Han blev opereret for en diskusprolaps i 2003 og har stadig følgegener i nakken og et ben, men han håber, at han holder til VM.

Vintertræningen i Vallensbæk er vigtig, fordi der er mulighed for at optimere grej. Om vinteren er der god tid til at prøve ting af, og det er også godt at sejle om vinteren, hvis bare det ikke er for koldt, fastslår han. Men

isen kan man ikke råde over, som jollesejlerne måtte erkende sidste vinter. Det sociale har også betydning. Det er hyggeligt at være sammen og „gasse“ hinanden lidt, som han siger.

”Jeg synes, det er meget sjovt. Jeg bruger også meget tid på at ændre på mast og sejl og prøver altid at finde det grej, der går den lille tak hurtigere, og som kan være afgørende. Jeg prøver at udvikle noget, men det er selvfølgelig ikke altid, det lykkes. Andre gange går det. Om vinteren kan man prøve ting af. Det skal man ikke gøre til stævner i sommersæsonen, hvis man ikke er sikker på, at det duer,” siger Jørgen Lindhardtson.

Fra Pirat- til OK-jolle

Hans sejlereventyr begyndte med en Piratjolle som 13-årig på Nakskov Fjord. Egon Petersen, en ældre sejlerkammerat, blev foregangsmand for OK-jollen på disse kanter. En enkelt prøvetur var nok til at overbevise Jørgen om, at han måtte have Piratjollen udskiftet, og han selv og to andre købte hver et - i øvrigt alt for tungt - byggesæt i Vordingborg. Som 19-årig var

han sejlklar med sin nye jolle.

Otte år senere - i 1971 - lokkede den væsentligt større konkurrence i Finn-klassen så meget, at han også anskaffede sig en Finn-jolle for at prøve at være med, hvor det foregik.

I nogle år sejlede han begge typer, men da han vandt DM i Finn i 1978,

Vintertræningen i Vallensbæk er vigtig for optimering af grej. Hjemme i huset på Vallensbæk Strand træner jeg fysikken

fik OK-jollen lov til at ligge stille. De internationale baner trak. Vestergaard-brødrene, som han også sejlede Soling med, lokkede ham dog til et nyt OK-byggeprojekt. De kom dog aldrig ud at sejle i deres OK-jolle, mens færdiggørelsen af hans egen i 1993 blev startskuddet til en ny periode med begge bådtyper.

”På grund af diskusprolapsen har

30 års medaljehøst

I sine 30 år som elitesejler har Jørgen Lindhardtson høstet mange sejre:

DM: 15 guld i OK-jolle, 14 guld i Finn-jolle, 1 guld i Soling.

EM: 1 guld i OK-jolle, 3 bronze i OK-jolle, 2 sølv i Finn-jolle.

VM: 1 guld i OK-jolle, 1 guld i Soling, 4 sølv i OK-jolle, 1 sølv i Soling, 1 bronze i Finn-jolle.

Veteran VM: 5 guld i OK-jolle, 2 guld i Finn-jolle.

Desuden: Deltaget i OL i Finn-jolle i 1976 og som reserve i 1980 og 1984. Nr. 1 på verdensranglisten i Finn-jolle i hele 1983 og nr. 1 i OK-jolle.

Det første DM i OK-jolle vandt han i Hvidovre i 1977, og det seneste vandt han i 2010 i Flensborg, hvor en dansk klub var arrangør. Det første DM i Finn-jolle opnåede han i Skovshoved i 1974, og det seneste vandt han i Roskilde i 1998. Den allerstørste sejr, VM i OK-jolle, vandt han i 1978 i Medemblik i Holland, mens hans højeste placering i Finn-jolle blev opnået med bronze ved VM i Anzio i Italien i 1984.

jeg ikke sejlet Finn-jolle på højeste plan de seneste år. Jeg tog kun med til Veteran-VM og til DM. OK-jolle har jeg sejlet næsten alle DM i siden 1993 bortset altså fra de seneste par år, men jeg vendte tilbage til klassen ved DM i Bissrup i august,” siger Jørgen Lindhardtson, som har fejret mange triumfer i løbet af 30 meget begivenhedsrige år som elitesejler, hvoraf en del som professionel.

Kærlighed til OK

Den gamle mesters kærlighed til OK-jollen er uformindsket. Det har været op og ned med OK-jollens popularitet gennem årene, men den kan stadig samle store felter ved diverse stævner, fordi det er en god jolle, fastslår han.

”Laser-jollen gjorde et stort indhug, da den kom frem, men siden er der kommet mange nye til, og til DM i år stillede 56 joller op. Det er der ingen anden voksenjolle, der kan præstere. Finn-jollen kan måske stille med det halve. Bortset fra ungdomsjollerne er det stadig OK-jollen, der er mest gang i,” fastslår Jørgen Lindhardtson.

Familierne Larsen og Nielsen nyder frokosten i cockpittet - læg mærke til påklædningen: Den gang var det altid varmt og solrigt om sommeren.

I begyndelsen var de De's ...

De begyndte at sejle i midten af 1950'erne i en alder af omkring 15 år. Det præcise tidspunkt er de ikke helt enige om, men at det startede med Piratjolle på hver sin side af badeanstalten Mandalay ud for Brøndby strand, er de helt enige om.

Arnes forældre havde sommerhus ved stranden, og Mogens boede der med sine forældre. I starten kendte de ikke hinanden og sejlede på hver sin side af Mandalay. Forældrene havde givet strenge pålæg om, at de ikke måtte sejle længere end de 500 meter ud til badeanstalten. Det overholdt de nu ikke altid, og det varede ikke længe, før de lagde mærke til hinanden og opdagede, at de var på bølgelængde. Mogens blev efter en

og Køge Bugt Mesterskaber. I 1966 vandt Mogens således både "Brøndbydagen" – klubbens åbne sejls - og Køge Bugt Mesterskabet. De deltes i øvrigt pænt om de gode placeringer, og den benhårde konkurrence mellem dem satte på ingen måde skår i deres venskab, snarere tværtimod.

I 1968 begyndte de at sejle sammen i Arnes Piratjolle. Mogens havde købt hus, og havde ikke rigtig plads til både hus og båd på det tidspunkt. Men de to i samme båd skulle vise at være til glæde for begge. På spørgsmål om, hvordan sådan et par kapsejls - "stjerner" dog kunne enes og finde ud af, hvem der nu skulle styre, kigger de undrende på spørgeren. "Det var overhovedet ikke noget problem,"

hjem med heftig tåge, hvor det lykkedes dem både at fare vild og gå på grund. Hyggeligt var det ikke desto mindre, og begge husker den kulinariske oplevelse i form af lune dåsebøffer, som blev indtaget i kahytten i Folkebåden. Her var alle meget begejstrede for de imponerende størrelsesforhold i Folkebåden – når man nu var vant til en piratjollers mere beskedne forhold.

Arne fik havneplads til Folkebåden i Mosede, det var ikke muligt at få en plads i Brøndby, og Vallengbæk Havn var på det tidspunkt endnu ikke bygget. Arne havde kun Folkebåden i et år og solgte den til – ja gæt engang – Mogens naturligvis, hvem ellers? Bag ved Arnes hurtige udskiftning af folkebå-

Arne Larsen og Mogens Nielsen, kendte og aktive medlemmer af VSK, fortæller om deres lange liv med sejlsport gennem mere end 55 år. Det er ikke kun oplevelserne i sejlsporten, der knytter dem sammen: De mødte deres kommende ægtefæller ved den samme klubfest, og de har holdt sammen lige siden.

sejls inviteret hjem til Arne i sommerhuset, hvor menuen stod på spaghetti med kødsovs. Arne er en smule ældre end Mogens, og om det var aldersforskellen eller Mogens' i øvrigt lidt beskedne væsen skal være usagt, men Mogens fortæller, at han i starten af deres bekendtskab sagde "De" til Arne. I dag ville dette jo være helt utænkeligt, men kemien mellem dem må have været god lige fra starten, for de har holdt sammen lige siden – både i sejlsporten og privat.

Langtidsholdbart venskab

Både Arne og Mogens blev medlemmer af Brøndby Sejlklub, der dannede rammen om et meget aktivt sejlermiljø i Køge Bugt. 40 Piratjoller til start i henholdsvis A- og B-klassen var slet ikke usædvanligt på den tid. I starten sejlede de i hver sin Piratjolle, og begge startede i B-klassen. Det varede dog ikke længe, før de efter en stribe gode resultater rykkede op i A-klassen. Her fortsatte de med at markere sig med stribevis af klubmester-skaber

kommer det samstemmende fra begge. "Vi var stort lige gode til at styre i piratjollen og senere i de mange andre både, vi har sejlet sammen. Det blev aldrig diskuteret, men det var uden videre ejeren af båden, der styrede, og så indtog den anden gastepladsen uden at kny."

De virker i det hele taget meget harmoniske begge to, og hvor utroligt det end måtte lyde, så afviser de bestemt, at de på noget tidspunkt har været oppe at toppes eller har råbt ad hinanden, uanset hvordan det er gået på kapsejlsbanerne.

Imponerende plads – i Folkebåden

Samværet i Piratjollen varede kun til 1969, da Arne købte en Folkebåd. Med ombord var naturligvis Mogens som gast. Folkebåden blev hentet i Skælskør, og med på turen hjem var ud over de to venner også Svend og Jørgen Meinertsen – også kendte sejlere i Vallengbæk og i øvrigt svoger til Mogens. De havde en oplevelsesrig tur

den var et selvbyggerprojekt i Mosede, hvor Arne sammen med 5 andre byggede hver sin Polaris Drabant. Byggeriet foregik på amatørbasis, og bygningen af denne første Polaris blev starten på Arnes lange og succesrige karriere som bådebygger.

Nu havde de to venner hver sin båd, som blev brugt til både kapsejls og tursejls. Det var i denne periode især Mogens, der var fremtrædende på kapsejlsbanerne, hvor det blev til mange flotte placeringer i Folkebåden "Florian". "Vi var ret gode på den tid," lyder Mogens' beskedne udlægning.

Arnes bådeværft i Ringsted byggede i starten Polaris Drabant, Drabant 24 og senere kom 806, 1006 og 606 til og senest H-både på licens fra Elvstrøm. Salget af 806'erne gik i starten lidt trægt, og for dog at få nogen både på vandet, blev Mogens lokket fra Folkebåden og over i en nyindkøbt 806. En lang og glørværdig karriere i 806'eren var nu startet for begge. Bygningen af 806 skete i starten på licens fra Monarch i Sverige, og efter en lidt

... men det er de ikke længere!

Ægteparrene Tove og Arne Larsen samt Kirsten og Mogens Nielsen holder stadig sammen.

langsom start begyndte salget at gå strygende, fortæller Arne. "Der skulle leveres en ny 806 hver 4. arbejdsdag, så der var virkelig tryk på. Produktionen var meget rationelt tilrettelagt, et år var alle både gule, næste år hvide osv., og der var absolut ikke plads til individuelle ønsker fra køberens side. Det ville nok ikke kunne gå i dag!"

De huserede fortsat på kapsejlsbanerne, nu i hver sin 806'er. Mogens sejlede først i "Goodbye" og senere i "FarsVel", som var kendt og berygtet i hele Køge Bugt for sin fart og for sin sorte spiler. Begge var altid med helt fremme i feltet, og utallige er de klubmesterskaber, Køge Bugt Mesterskaber og danske mesterskaber, som de to har hjembragt i 806. Mogens fortsatte i 806 helt frem til 1998, mens Arne skiftede til H-båd i slutningen af 1970'erne. Det var nu kapsejls på højt internationalt niveau sammen med navnkundige sejlsportskoryfæer som Jens Christensen (far til Jonas Høgh Christensen, der vandt VM i Finn jolle i Vallensbæk i 2009). Sejlsadserne resulterede i et enkelt VM i 1981 og en stribe andre fornemme resultater.

Mogens meldte sig ind i VSK i 1980, mens Arne fortsatte i SGS i Mosede. De sejlede kapsejls hver for sig i nogle år, men var sammen på sommertogterne, familierne kom stadig privat sammen. Arne kom til VSK i 2000. Skiftet fra SGS til VSK skyldtes med hans ord "De var ved at blive for gamle i Mosede".

Hvad sejlsport dog kan føre til?

Historien om Arnes og Mogens' liv med sejlsport ville under normale omstændigheder kunne slutte her, men der er en helt fantastisk vinkel, som har været helt afgørende for deres liv, og som bestemt fortjener en omtale. Søndag den 2. juli 1961 var de to unge håbefulde sejlere til fest i Brøndby Sejlklub. I festen deltog både sejlere og gæster udefra. Blandt gæsterne var to unge piger, den ene, Tove, kom sammen med en veninde, og den anden, Kirsten, kom sammen med sin bror Jørgen Meinertsen. Pigerne kendte ikke hinanden i forvejen, men i løbet af festen dannede Tove og Arne par,

og det samme skete med Mogens og Kirsten. Og man kan roligt sige, at partnerskaberne viste sig at være langtidsholdbare. Tove og Arne har guldbryllup om kort tid, og Kirsten og Mogens er gift på 47. år.

Tove og Kirsten blev hurtigt en del af sejlermiljøet og begge gled ind i det sociale miljø, som jo er en vigtig del af sejlsporten på klubplan. I dag står den for begge familier udelukkende på tursejls. Larsen-familien i Butterfly, en Omega 30, og Arne fortæller, at han bliver ved med at sejle, indtil han skal bæres fra borde. De sælger først båden, når de ikke synes, det er rart mere. De sejler måske ikke så meget og ikke så lange ture som tidligere. Nielsen-familien sejler nu i MorsVel, en Polaris Drabant, og tager et år ad gangen. Sejler småture i godt vejr og en enkelt "langtur" til Køge i pinsen.

Fortsat stort engagement i klub- og havneliv

Som det fremgår af foranstående har sejlsporten betydet rigtig meget for Arne og Mogens og for deres familier gennem alle årene, og det er derfor helt naturligt for dem fortsat at være med og engagerede i både sejlklubben og havnen. Arne har været næstformand begge steder og lægger mange kræfter i klubbens og havnens ve og vel. Det gælder både i det daglige og ved de kapsejlsstævner, som klubben står for gennem sæsonen. Begge er desuden aktive medlemmer af Gråsælerne, hvor der er god brug for deres mange talenter, og begge deltager i vintertræningen for jollerne om bord på Spring.

Også Tove og Kirsten er aktive deltagere i sejlklubben, både som "medhjælpende hustruer", når der er kapsejlsstævner, og i sociale sammenhænge ved festerne og andre sammenkomster i klubben.

I tidernes morgen blev gruppen omkring Arne og Mogens kaldt "Meinertsen-klanen". Det er nu nok kun ældre medlemmer, der husker dette, men klanen er stadig aktiv og holder sammen, bl.a. ved en månedlig frokost i klubhuset i vinterhalvåret.

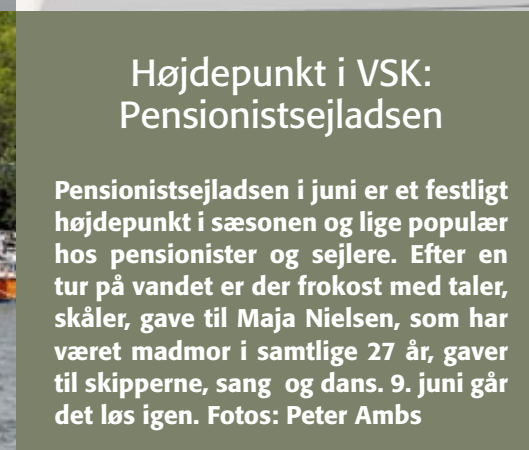
Piratjolle, Folkebåd og 806

Øverst Mogens i sin Piratjolle, derefter Arnes Folkebåd, der blev købt i 1969 i Skælskør og havde en begivenhedsrig hjemtur bl.a. med Mogens – og svogeren Svend Meinertsen, der sammen med Arne gastede i Mogens' 806'er ved DM (herunder).

Badeanstalten Mandalay

Lige øst for Grønnesti lå indtil slutningen af 1960'erne badeanstalten Mandalay. Det var den sidste af Brøndby Strands badeanstalter – oprettet i 1949. Den lange bro gik næsten en halv km ud i bugten for at komme fri af det lave vand og den til tider fæle lugt af rådden tang. Badeanstalten lukkede i slutningen af 60'erne, fordi man begyndte at bade ved den nyanlagte Brøndby havn og starten på Strandparken.

Pensionist Sejladsen

Højdepunkt i VSK: Pensionistsejladsen

Pensionistsejladsen i juni er et festligt højdepunkt i sæsonen og lige populær hos pensionister og sejlere. Efter en tur på vandet er der frokost med taler, skåler, gave til Maja Nielsen, som har været madmor i samtlige 27 år, gaver til skipperne, sang og dans. 9. juni går det løs igen. Fotos: Peter Ambs

Nyt: Vi uddanner også tursejlere

Den aktive Sejleskole

Vallensbæk Sejlklubs Sejlerskole har udviklet sig til at blive områdets største og bedst fungerende. Bag succesen ligger en målrettet indsats fra klubben og en kæmpe indsats af instruktører og ledere.

Det er godt nok utroligt, tænkte jeg. Jeg var kommet på havnen en almindelig hverdag hen ved fem-tiden. Det småregnede og vinden var frisk, så jeg havde ikke forventet at møde andre sejlere på havnen. Men ved bro B, lige foran havnekontoret, var der travlhed og aktivitet. En gruppe sejlere var ivrigt beskæftiget med at gøre bådene klar til sejlads.

Det hænger jo ikke sammen med det, jeg ofte har hørt fra en del gamle – undskyld: ældre – medlemmer om, at ”der sker ikke noget på havnen og i Sejlklubben”. Her var der i hvert fald liv og aktivitet. Ikke kun denne ene dag, men stort set alle hverdage. Det er VSK's sejlerskole, der skaber aktiviteten. Skolens elever og instruktører gør klubbens skolebåde klar til dagens øvelsessejlads.

Sejlerskolen råder over fem sejlbåde: Fire Int. 806, en Scampi 30, en motorbåd, en hurtig følgebåd (speedbåd) og tre udprægede kapsejladsbåde (Match 28), som flittigt bliver brugt i hele sejlsæsonen.

74 elever og 23 instruktører

Det startede ellers småt med kun én klubejet sejlbåd – IF'eren ”Tøsen” – som klubben anskaffede i 1987. Derudover havde kommunen allerede i 1980 stillet ungdomsskolens motorbåd ”Per” til rådighed for sejlerskolen og nogle instruktører havde også stillet deres private både til rådighed. For der har altid været mange, som ville gå på sejlerskole og lære om ”skib at føre og søkort at forstå”. I dag er sejlerskolen en af klubbens mest søgte aktiviteter. I 2011 var der i alt 74 elever

på de forskellige sejladskurser. Dertil kommer 23 dygtige instruktører. Det fortæller noget om skolens popularitet og kvalitet. For 2012 er der i skrivende stund (december 2011) allerede 43 tilmeldinger, herunder er kapsejladsholdet allerede fuldttegnet.

Hvorfor kan sejlerskolen vise forsat vækst, når der tales om tilbagegang i næsten alle andre grene af sejlsporten? Er det fordi eleverne på sejlerskolen ikke kun får undervisning i alle mulige former for sejlads, men derudover bliver del af et fælleskab og sammen får de oplevelser, som de mindes også længe efter skolens afslutning?

Uddannelsen af tursejlere opstod, fordi tidligere elever undrede sig over, at der ikke var noget tilbud til dem, der ikke ville sejle kapsejlads

Sejlerskolen tilbyder et hav af forskellige kurser, som dækker en stor vifte af uddannelse i forskellige former for sejlads. For tiden tilbyder sejlerskolen hele 10 forskellige kurser i både praktisk og teoretisk sejladskunnen. Kurserne dækker over almindelig sejlads i sejl eller motorbåd, træning i sejlads med spiler, speedbådskørekort, almindelig og avanceret kapsejlads og undervisning i navigation og brugen af VHF radio.

Man kan læse mere om indholdet i sejlerskolens forskellige kurser på Sejlklubbens hjemmeside: www.vallensbaek-sejklub.dk.

Teori og praksis

Sidste skud på stammen af tilbud fra sejlerskolen er tursejleruddannelsen. Hertil siger skolechefen Lennart Larsen: ”Ideen kom fra en af de tidligere elever, som undrede sig over, at der kun var tilbud til dem som ønskede at sejle kapsejlads, efter at de havde fået duelighedsbeviset. Vi havde året før investeret i en tursejler nemlig vores Scampi 30 ”Krabben”, og den ville være velegnet som undervisningsbåd til tursejleruddannelsen. Hvad skulle der så være af indhold i denne uddannelse? Et kik rundt på andre klubbers hjemmesider gav ikke svaret. Jeg spurgte derfor rundt blandt de gamle elever, som kunne være målgruppen.

De ønskede mere undervisning og rutine end det der var kravet til duelighedsbeviset.

Jeg udtænkte en teoridel med følgende indhold: Personligt udstyr, bådens udstyr, ansvar, mand om bord igen, turplanlægning, noget om vejret samt føring af logbog og søkort, hvad står der i havnelodsen?, fortøjningsmuligheder og brug af anker, båd-håndtering og godt sømandskab.

Denne teori blev gennemgået og debatteret på 4 hverdagsaftener med et fremmøde på 20-25 personer hver aften. Her var der ofte en meget aktiv elevgruppe.

Den praktiske del blev gennemført på 8 aftener, hvor de elever, som havde egen båd, mødte op med den og deres besætning. I alt 7 besætninger deltog i undervisningen. Her prøvede vi så det, vi havde talt om på teori-aftenerne. Alle aftener var der en meget fin stemning: gennemgang af bådens sikkerhedsudstyr, mand om bord øvelser,

Sejlerskolen har elever i alle aldre, og ikke færre end 23 instruktører tog hånd om de 74 elever i fjor. På billedet herunder hygger skolechefen Lennart Larsen i midten sig med en del af instruktørerne.

Et af Sejlerskolens tilbud er kapsejlads i enten 806er eller en af Match 28 bådene. Her ses North 3 ved en mærkerunding under DM for 806ere.

havnemanøvre med eget anker og bøje, havnemanøvre uden på andre både, havnemanøvre med fortøjning ved Y-bomme, deltagelse i 24 timer-sejlads, sejlads med reduceret fremdrift, rebede sejl, bugsering af anden båd, deltagelse i flotilsejlads – det blev en weekendtur til Køge med 4-5 både, sejlads i mørke, sejlads blandt mange både.”

24-timers sejlads: Hvilken oplevelse

At tilbuddet til tursejlerne har været en succes, kan man konstatere, når man hører en af deltagerne, Christina Hoegsberg fortælle: ”Tursejlads-undervisningen byggede på, at vi stillede med egen båd med egen besætning. For mit vedkommende vil det sige min mand og mine 4 børn i en Maxi 77. Dermed fik sejlerskolen nok sin yngste elev nogensinde, for mit yngste barn Aksel er kun 6 år.

Da vi blev opfordret til at deltage i en 24-timers sejlads, meldte jeg os til. Jeg blev dog lidt betænkelig, da jeg så de andre bådes besætninger. Voksne mænd i store både, der udstrålede stor sejlererfaring (heriblandt skolechefen Lennart i egen båd), og der kom jeg gale kone, i min lille båd med børn i orange redningsveste og en mand, der aldrig har sejlet Vi havde et dejligt døgn i Køge bugt. Vejret var fint, og det var en smuk oplevelse at være på vandet om natten. Der var næsten ingen vind, og det kneb med at nå tilbage inden de 24 timer var gået. Vi nåede det, takket være brisen inde under land. Til vores store overraskelse var vi den eneste båd, der var nået hjem til

tiden. Overraskelsen blev ikke mindre, da vi på resultatlisten kunne læse, at vi havde vundet et trofæ for at være nået længst væk i vores gruppe. Børnene syntes det var en dejlig oplevelse at sove under sejladsen. Da vi nogle uger senere skulle på sommerferie i båden, var de noget overraskede over, at vi skulle i havn første aften.”

Rygraden i sejlerskolen er dog stadig den toårige uddannelse til duelighedsbevis med både teoretisk og praktisk sejlads. Her finder man den største gruppe elever og instruktører.

VSK har et stort instruktørkorps, der brænder for, at nye sejlere skal komme på vandet på den rigtige gode måde

Og netop gruppen af instruktører udgør det største aktiv for sejlerskolen. Instruktørerne møder troligt op en gang om ugen igennem hele sæsonen for at tage ud med ”deres” elever uden nogen form for løn, bortset fra den ros, som skolechefen for eksempel har udtalt på sejlerskolens afslutningsfest i november 2011: ”Vi må atter konstatere, at VSK har et stabilt og stort instruktørkorps, der alle brænder for, at nye sejlere skal komme på vandet på den rigtige gode måde.”

Flot kulmination: DM for 806ere

Men også eleverne er glade for deres instruktører. Som for eksem-

pel Mogens Saigal. Han beretter følgende: ”Jeg har de sidste 2 år deltaget i Vallensbæk sejlerskoles kapsejlads kursus om tirsdagen, hvor jeg har sejlet i en af 806 skolebådene. Det har været en utrolig lærerig og spændende oplevelse. Jeg har oplevet virkelige gode instruktører, der som en naturlig forlængelse af mit duelighedsbevis har lært mig noget om trimning og ”rigtig sejlads”. Desuden er der mange 806’er både i feltet, så man virkelig kan få målt, hvor god man er, og hvad begynderfejl betyder, men også se sin egen fremgang hen over sæsonen. Og så er det hele toppet af det hyggelige samvær omkring bådene og bagefter historierne over en øl i klubhuset.

Den helt store kulmination var deltagelsen i danmarksmesterskabet for 806ere, hvor man på en weekend laver næsten lige så mange spilersætninger som på en hel sæson. For mig har det været en fantastisk måde at få kapsejlads i blodet.” Sejlerskolen er dog ikke kun for voksne. I forrige sæson deltog også en gruppe junior-sejlere i et intensivt duelighedskursus. De bestod alle sammen.

Jeg synes, det giver ro i sindet, når man oplever, at der på trods af al snak om nedgang stadig findes mange glade og positive nye sejlere, som vil dygtigøre sig på den ”rigtige gode måde”, som skolechefen udtrykker det. Det siger mig, at sejlsporten lever videre, på trods af krisesnak og pessimisme i samfundet.

Det gamle valgsprog fra Romerne, som senere blev overtaget af Hanse-stæderne, gælder stadig: Navigare necesse est (Det er nødvendigt at sejle).

Firma Match Race er ultimativ teambuilding

Giv dine medarbejdere eller kunder en ekstrem oplevelse af olympiske dimensioner. Dyst på havet i potente Match 28 sejlbåde, hvor erfarne eventskipperer sørger for sikkerheden.

Kapsejladsen tester og styrker samarbejdet under forhold, hvor vinden suser, bølgen bruser og adrenalinen pumper. Det kræver fuld opmærksomhed, handlekraft og teamwork.

Derfor er Vallensbæk Sejladscenters Firma Match Race ultimativ teambuilding under åben himmel.

Vi er klar til at skræddersy dit arrangement på telefon **43 73 23 33**

Vallensbæk Sejladscenter har en flåde af professionelle Match Race sejlbåde og arrangerer events og teambuilding for 6 til 60 personer. Sejlerfaring ikke nødvendigt.

Action, frisk luft og moleøl

Hver kapsejlads er 20-25 intense minutter med fokus på fremdrift, taktik og frem for alt samarbejde.

Dine medarbejdere eller kunder får masser af action og frisk luft - en unik fælles oplevelse, som skaber stærke bånd.

Lad Vallensbæk Sejladscenter sammensætte en fuldstændt event med flere kapsejladser, aftersailing med moleøl, præmieoverrækkelse og middag.

Ring nu og hør mere på telefon **43 73 23 33** eller send en mail til **jt@vssc.dk**, så kontakter vi dig.

Pantaenius' danske leder Gert Toft i gul sejlvest midt i H-båden under Pantaenius Cup på Silkeborgsøerne. I baggrunden (herunder) den 150 år gamle hjuldampner "Hjejlen".

Pantaenius: Vi støtter sejlsporten

Utilfredshed med de eksisterende forsikringer fik i 1977 den tyske sejler Harald Baum til at skræddersy forsikringsbetingelser til sig selv og sine venner. I dag er Pantaenius en af verdens førende inden for formidling af forsikring af lystfartøjer.

Som så mange andre gode idéer opstod et af verdens førende selskaber for formidling af forsikring af lystfartøjer Pantaenius nærmest ved en tilfældighed. Den tyske sejler Harald Baum havde en kammerat, der mistede masten på sin båd, og da han kontaktede sit forsikrings-selskab opdagede han, at forsikringen slet ikke tog højde for den situation, han befandt sig.

Harald Baum beskæftigede sig i forvejen med marine- og transportforsikring, så han satte sig ned og kreerede nogle forsikringsbetingelser til sig selv og sine venner, som tog udgangspunkt i sejlernes behov.

Det blev udgangspunktet for de særlige forsikringsbetingelser, Pantaenius bygger på den dag i dag, og som siden har medført, at selskabet har åbnet afdelinger i mere end en halv snes lande verden over – herunder Danmark. Og selve måden, selskabet arbejder på, er uændret den samme. Man har samlet en pool af internationale forsikringsselskaber, der accepterer Pantaenius' forsikringsbetingelser og solidarisk dækker risikoen. Så når en dansk forsikringstager skal have udbetalt penge, er det i virkeligheden en række udenlandske selskaber, der må til lommerne.

Selve navnet Pantaenius stammer fra den græske grundlægger, der startede sin virksomhed med at sejle krydderier til Hamborg. I 1899 fandt han på at forsikre lasten, og derfra udviklede det sig til marine- og transportforsikring. Harald Baum overtog

virksomheden i 1970, og han er stadig aktiv sejler i en alder af 72 år.

Pålidelig og hurtig behandling

I Danmark er Pantaenius hjemme-hørende i Skive, hvor man har en stab på 15 medarbejdere, hvoraf 5 er fuldtidsbeskæftiget med det, man kalder "Døgn-vagten". Det indebærer, at når som helst en kunde har brug for hjælp, 7 dage om ugen og 24 timer i døgnet, står der kompetente medarbejdere klar, uanset hvor i verden hjælpen behøves. "Vi garanterer en pålidelig og hurtig skadesbehandling, hvor kundernes interesser altid er i højsædet," siger Pantaenius' danske chef Gert Toft.

Pantaenius har været virksom i Danmark siden 1994, og den daglige leder siden 2000 Gert Toft, 49 år, er en god eksponent for den baggrund, man lægger vægt på hos Pantaenius. Han er uddannet bankmand, men har sejlet, siden han var 12 år, først i Yngling i KAS i Øresund fra 1978-85, siden i H-båd og i dag i en L 23, der ligger ved Silkeborgsøerne. "Der er lige plads nok til, at vi kan lave nogle gode kapsejladser," siger han.

"Det er vigtigt for os at have medarbejdere med baggrund i sejlsporten. Vore kunder skal være trygge ved, at vi forstår, hvad de taler om, og vi skal kunne give dem kvalificeret hjælp og rådgivning, når de har brug for det. Vi arbejder ikke med call-centre, der håndterer hele forsikringspektret. Vi har personlig betjening og er alene fokuseret på forsikring af lystfartøjer."

Et eksempel på den tankegang, der ligger bag Pantaenius, er begrebet "nyt for gammelt". Forliser en båd, udbetales forsikringsværdien uden aldersfradrag, og det samme gælder for mast og sejl – uanset hvor gamle de måtte være. Bjærgning og fjernelse af vrak medfører ikke fradrag i forsikringssummen, og der kræves ingen selvrisiko. Det kalder Pantaenius "fair forsikring".

Derfor valgte vi VSK

Der findes ingen oversigt over, hvor mange både der er forsikret i Danmark, men på verdensplan er Pantaenius en af de største med over 70.000 forsikringer af lystfartøjer. Det betyder også, at der altid er lokale folk med den nødvendige viden til rådighed. Hvorfor valgte Pantaenius at blive sponsor i Vallensbæk Sejlklub? "Vi betragter os som en del af sejlsporten herhjemme, og vi vil gerne være med til at udbrede denne dejlige fritidsbeskæftigelse. Det gør vi bl.a. ved at være sponsor for klubber og aktiviteter, der fremme dette formål, og Vallensbæk Sejlklub er jo en af vore store klubber med et højt aktivitetsniveau. I forvejen er vi aktive i "Sailing Århus", hvor en række klubber er gået sammen om at skabe store stævner, og vi er "Royal Partner" i KDY.

Jeg ved for resten, at man i VSK har nogle meget aktive Tera-jolle sejlere, og da min søn også sejler Tera-jolle, har vi planer om på et tidspunkt at komme over til jer og deltage i et stævne."

Kort om Søren Bo Christiansen

Søren er 44 år, gift og far til to børn. Han har altid sejlet jolle: Optimist, Flipper, 505 og Laser. Familien har stadig en Laser, som Søren tager en tur i fra tid til anden, og han gaster i ny og næ på en Wayfarer-jolle. Familien ejer desuden en X-372 Sport, som der bl.a. sejles kapsejlads i om tirsdagen. Søren startede sin sejlerkarriere i Havnsø, hvor han også har været ungdomsleder. Han er ansat som kontraktchef i ATP.

Det er en erfaren herre, der blev valgt til posten som ungdomsleder på generalforsamlingen i november. For Søren Bo Christiansen har prøvet det før, og han har derfor en klar idé om, hvordan han vil gribe opgaven an.

Selv om Søren Bo Christiansen først blev valgt ind i bestyrelsen ved generalforsamlingen i november, var han allerede tyvstartet som ungdomsleder i starten af august. Det var som led i en flydende overlevering fra den tidligere ungdomsleder, Thomas Degel, der efter fire år på posten valgte at sende stafetten videre. Så Søren er allerede langt i overvejelserne om, hvordan han vil drive ungdomsafdelingen de kommende år.

"Jeg har jo været med som træner i afdelingen siden sidste sommer, så jeg har haft god mulighed for at se på, hvad der fungerer godt. Især har jeg hæftet mig ved, at børn og forældre faktisk synes, det er rigtig rart at komme her nede. Der er et godt miljø. Det skal vi bygge videre på," begynder Søren Bo Christiansen. Og han fortsætter: "Det, der i øjeblikket er vores største udfordring, er at få mere vo-

lumen. Vi skal simpelt hen have flere ungdomssejlere i klubben. Dermed skaber vi bedre muligheder for den sportslige udvikling, vi får flere ressourcer, og vi udnytter de fine faciliteter, vi har bedre, end det er tilfældet i dag. Samtidig er det, sammen med sejl-skolen, den bedste rekrutteringskanal for sejlklubben.

Man skal nemlig huske på, som vores nye næstformand Kenneth Bøggild har udtrykt det, at for hvert ungdomsmedlem, der kommer ind i folden, er der potentielt en hel familie, der måske også får smag for sejlads," forklarer Søren, der derfor også havde inviteret sejlarskolechefen med til sidste forældremøde, så han kunne forklare, hvad klubben ellers har at byde på. Derudover arbejder han med initiativer om at forældre også kan komme med ud at sejle både i jolle og kølbåd.

Fokus, fokus, fokus

Så Søren ser rekrutteringen som en opgave, der skal have hans særlige opmærksomhed. Men han mener ikke, at man kan markedsføre sig til flere medlemmer. "Ser man på nogle af de klubber i landet, der virkelig har gjort det godt – som fx Sejlklubben Furesøen – så er det, der springer i øjnene, den klare linje, de har lagt. Man satser på få jolletyper, som der så virkelig arbejdes med. Man satser på uddannelse af nye trænere – også selv om de ikke alle bliver aktive trænere, det er blot en del af deres uddannelse som sejlere – og dermed sikrer man sig et højt niveau i træningen. Det, der også er karakteristisk, er at omdrejningspunktet i deres arbejde er sporten. Altså kapsejlads," forklarer Søren.

"Det er nogle af de samme principper, jeg gerne vil videreudvikle her i Vallengbæk. Vi har sådan set også lagt

en klar jollestrategi baseret på Optimistjoller, Tera, Feva og 29'er. Dertil kunne jeg måske også forestille mig Lasere, så vi har en enmandsjolle-vej og en tomandsjolle-vej. Dertil kommer, at jeg aldrig har lagt skjul på, at min tilgang til sejlads er kapsejlads. Vi arbejder seriøst med at gøre vores ungdomssejlere dygtigere til at sejle stærkt – meget gerne stærkere end de øvrige sejlere. Men det skal være sjovt! Det må ikke være for meget surt slid, for så mister vi sejlerne," konstaterer Søren, der er inspireret af Dansk Sejlunions og DIFs tanker om aldersrelateret træning.

Flagrende ungdomssejlere

At holde på de unge sejlere bliver en central opgave for den nye ungdomsleder, der dog ikke gør sig nogen illusioner om, at de alle bliver trofaste fra nu af og til evigheden.

"Det, der er vores opgave, er at gøre miljøet så attraktivt, at vores ungdomssejlere kommer her ned, selv om de måske ikke lige skal sejle. Men bare for at sige hej. Når de kommer over 16-års alderen kommer der man-

ge andre ting, der trækker. Der er uddannelse, der er måske specialisering i jolletyper, hvor vi ikke har vores fokus. Så skal de træne der, hvor de får mest ud af det. Men det ville da være rart, hvis de fortsat vil komme her og være trænere eller frivillig med andre ting – bare fordi de synes her er rart at komme," forklarer Søren, der mener, at Juniorhuset i højere grad skal være åben for juniorerne, sådan som det var meningen, da det blev bygget af kommunen.

Organisator

Beder man Søren om at udpege en personlig styrke, kommer det modvilligt, at han nok er en god organisator. Dette træk har da også allerede sat sit præg på hans måde at organisere arbejdet i ungdomsafdelingen, idet han straks indkaldte og udvidede ungdomsudvalget og er begyndt at uddelegere ansvarsområder. Samtidig er han omhyggelig med at inddrage de øvrige frivillige i sine beslutninger.

"Jeg har allerede som teenager været aktivt foreningsmenneske, hvor jeg hurtigt lærte fordelene i at få flere

mennesker til at arbejde sammen. Det er noget, jeg lægger vægt på, og vi er så småt ved at få et rigtig godt ungdomsudvalg op at stå, selv om jeg godt vil have nogle flere med endnu, så det ikke kun er Tordenskjolds soldater," forklarer Søren, der bl.a. har sat sig som mål at få ryddet op i materiellet, sideløbende med, at vinteren skal være fyldt med aktiviteter for børnene, så vi undgår at miste nogen på den konto.

Nye sejlere er altid velkommen

Dermed holder Søren også en dør åben for alle de børn og unge, der skulle være interesseret i at starte som jollesejlere: "Skulle der være nogen, der læser dette her, som godt kunne tænke sig at starte med sejlads, eller nogen der kender nogen, der overvejer sejlads, så er de altid velkommen til at kikke forbi og være med til det, vi lige er i gang med. Sejl sæsonen kommer hurtigere end man tror, og så kan man nyde det gode kammeratskab der er, mens man venter," slutter Søren Bo Christiansen.

Drømmesejlads langs Sveriges østkyst

I begyndelsen af 1200-tallet sejlede Valdemar Sejr op langs den svenske østkyst til Stockholm og videre til Estland, hvor "Dannebrog" faldt ned fra himlen under et slag.

Peter Ambs gentog første del af turen, som svenskerne kalder "Kung Valdemars Segelled". En sejlads tilbage i den danske og svenske historie.

Et helt almindeligt syn i skærgården: Passagerbåden Juno passerer et gammelt sejlskib på sin faste rute mellem Stockholm og Göteborg via Götakanal.

Fjendens pile og kasteskyts flyver om ørene på mig. Heldigvis har jeg rettidigt kunne gemme mig bag en stor sten. Herfra kan jeg se Kong Valdemar den Anden stående på en høj, sammen med sine hærførere. Han står heldigvis uden for rækkevidde af fjendes pileregn. Men vores situation er ikke god. Jeg ved ikke, hvor længe vores hær kan holde stand over for fjendens overmagt.

Vi er langt, langt væk fra Danmark, et sted som de kalder Livland. Jeg er fulgt med kongen hertil, og jeg frygter lige nu, at jeg nok aldrig når tilbage til Danmark og mine slægtninge derhjemme.

Men hvad er det? Det er da ikke spyd fra fjenden, det ligner mere et flag! Jo, det er et rød flag med hvidt kors, som langsomt daler ned fra himlen. Lige her hvor jeg har gemt mig. Jeg springer op for at fange flaget. I samme sekund hører jeg en stemme sige: "Under denne fane vil i sejre" Jeg ved ikke, om stemmen kommer fra kongen eller fra himlen. Jeg griber flaget og stormer frem mod fjenden. Mine kammerater følger efter mig. Som et under viger fjenden tilbage og flygter over hals og hoved.

Vi er lykkelige, vi har sejret. Fra nu af kalder vi kongen for Valdemar Sejr. Flaget tager vi med hjem til Danmark.

Så hører jeg en anden stemme: "Sover du, Peter?"

"Øh, nej. Jeg er helt vågen, nu." Det var Rita, der vækkede mig. Vi er på vej over Hännö Bugten. Vi startede tidligt i morges, og har nu sejlet i over 7 timer, det meste for autopilot. Så kan man godt blive lidt søvnig en gang imellem. Vi vil sejle op langs den svenske østkyst til Stockholm. Vores plan er at følge den rute, som Valdemar Sejr sejlede i begyndelsen af 1200 tallet. Det var dengang i 1219 "Dannebrog" ifølge overleveringen faldt ned fra himlen under slaget ved Lyndanisse (det nuværende Talin i Estland, dengang Livland).

Skærgården vrirler med vidunderlige ankerpladser som denne, hvor solnedgangen kan nydes på det spejlblanke vand.

Det starter i Kalmarsundet

Svenskerne kalder ruten: ”Kung Valdemars segelled”, og den er beskrevet i optegnelser fra Valdemartiden og fører op langs den svenske østkyst over Ålandsøerne til det nuværende Estland. Vi nøjes dog med at følge den til Stockholm. Rutebeskrivelsen starter ved Kalmarsundet, der hvor den danske grænse lå dengang.

Vores første havn efter Hännö Bugten er Kristianopol. Her kan man stadig se de gamle befæstningsvolde fra dengang byen var dansk grænseby mod Sverige. Næste stop er Kalmar. Gæstehavnen ligger midt i byen, tæt ved Kalmar Slot. Kalmar er en af Sveriges ældste byer og lå her allerede dengang Valdemar Sejr sejlede forbi. Efter en byvandring gennem den gamle bydel bag bymuren, er vi blevet sultne og finder en italiensk restaurant.

Ifølge værten får man her Sveriges bedste Pizza, bagt ved åben ild i en stenovn. Det skal vi prøve. Fra min plads kan jeg se stenovnen og flammerne og pizzaerne derinde. Jeg er lidt træt efter byvandringen, og flammerne i ovnen danser liystigt.

Ovnen bliver til en åben pejs i riddersalen på slottet. Jeg kan se Dronning Margrethe, den svenske konge, den norske konge og mange andre stormænd fra de tre riger. Jeg hørte nogen sige, at alle disse adelsmænd var samlet her for at slutte en fælles forsvarsunion mod ”den tyske folkestammes fremmarch mod Østersøen”. ”Nu skal vi nok få tævet Mecklenburgerne”, sagde en fin herre som jeg stod i nærheden af.

Så hørte jeg fanfarer. Det blev helt stille i salen, og den store dobbeltdør til salen blev åbnet: Den unge Erik af Pommern trådte ind, iklædt en purpurrød kåbe. Erik tager plads på en slags trone og biskoppen sætter en krone på hans hoved. Forsamlingen råber hurra og hylder ham som hele Nordens nye konge. Jeg hører min

nabo sige: ”Denne kroning vil indgå i historien som starten på Kalmarunionen”. Jeg tænker på alle de krige, som var gået forud for denne dag og alle de ofre, de har kostet. Forhåbentlig kommer der nu en lang periode, hvor danskere, svenskere og nordmænd kan leve i fred med hinanden. Stemningen i slottets riddersal er i hvert fald fuld af forventninger om en fredelig fremtid - og på det overdådige måltid, som kongens folk har forberedt.

”Din Pizza bliver koldt”, hører jeg Rita sige, og jeg vågner brat af mine drømme.

Følg strømmen af både i farleden

Skærgården begynder først en til to dagssejladser nord for Kalmar. Kalmarsundets kyster skifter efterhånden fra moræne landskab til øhavet, hvor det svenske ”urberg” kommer frem til

Her findes masser af små naturhavne, hvor man kan kaste anker eller fortøje direkte til land. Man kan bruge hele sommerferien her

overfladen. Hver gang jeg kommer fra det åbne hav ind bag skærene bliver jeg betaget af skærgårdens skønhed. Det er et fantastisk syn med alle de små og større øer, holme eller skær. Men pas på! Lige så mange skær du kan se, lige så mange gemmer sig under havets overflade. Et problem for sejladsen er det dog ikke. Alle sejrender (farleder) er godt afmærkede og en næsten endeløs række af sejl- og motorbåde viser tydeligt, hvordan sejltrederen slænger sig gennem labyrinten af småøer.

Her findes masser af små naturhavne, hvor man kan kaste anker eller fortøje direkte til land. Man kan bruge en hel sommerferie her, bare ved at

sejle et par sømil fra den ene ankerplads til næste naturhavn kun få sømil længere. Vi skal dog sejle videre, vi skal jo følge Valdemar Sejr.

Mere travlt end at vi kan kaste anker i Lyckfjärden ved øen Älö, har vi dog ikke. Lyckfjärden er en idyllisk lille, velbeskyttet bugt. Tæt ved sejlruten, men alligevel afsides og simpelt hen skønt. Desværre har andre sejlere fået samme tip som os, så nogle gange er bugten knapt så ensom. Ved bugten ligger det lille samfund Älö by. Et antal bygninger ved vandet, nogle gårde, lader som smukt forfalder, ingen befæstede veje, ingen købmand. Det er, hvad byen er. Det er smukt, og man føler sig sat tilbage til en længst forsvunden tid.

Trænger man til at supplere provianten, eller har man behov for afveksling fra bådens grillmad, byder Västervik på alle muligheder som moderne civilisation kan levere. Og så har Västervik en indsejling, som kun få havnebyer kan hamle op med. I hvert fald hvis man kommer sejlende sydfra. Allerede på lang afstand kan man se Spårö fyr højt oppe på toppen af øen.

Den svenske troubadour, visesanger og sejler Evert Taube har sagt om Spårö fyr, at det er: ”bland sjömärken et af de vackraste jag set”. Med fyret om styrbord skal man finde den smalle sund mellem Spårö og Grönö. Sundet kommer først til syne, når man er tæt på. Hold tungen lige i munden, fortræng al frygt om at sejle ind i klipperne og nyd naturen. Oplevelsen er kort, gennemsejlingen varer kun nogle få minutter, så nyd det.

Vil man spare havnepengene i Västerviks gæstehavne, kan man ligge for anker i Spårögloet, en bugt bag øen Spårö. For at komme helt ind i bugten skal båden dog helst have mindre end 1,8 m dybgang. Denne velbeskyttede naturhavn er desværre ofte belagt til sidste plads.

Kalmar slot lå der allerede, da Valdemar Sejr sejlede forbi. Det er værd at besøge slotter, og derefter tage en tur gennem den gamle bydel.

”Valdemarleden”

I 1200-tallet, på Valdemar Sejrs tid, blev datidens sejlroute langs Østersøens kyst fra Hännöbugten til Estland nedskrevet på latin i et dokument med navnet ”Liber Census Daniæ”.

Oversættes rutebeskrivelsen starter den sådan: Utlängen – Bråviken. Fra utlengi (Utlängen) til calmare (Kalmar) 10 ukæsio (10 vagter for en råbesætning). Derfra til skägge nes (Skäggenäs) 2. Derfra til waldø (Vällö) 4 og, hvis man vil følge kysten, kan man gå fra waldø til runö. Distancen til fra waldø er 1 ukæsio. Som det fremgår er rutebeskrivelsen ikke en egentlig navigationsanvisning. Det er mere en opremsning af stednavne, som man kunne anløbe for at få videre hjælp til den fortsatte sejlad. Afstandene er angivet i distancer, som et hold roere kunne klare under en vagt, før det skulle afløses.

De svenske länstyrelser langs Østersøen har brugt denne sejladsbeskrivelse til en fælles turistsatsning, hvor historiske steder langs ruten er afmærket. Som sejler kan man følge ruten og leve sig tilbage i gamle tider, hvor Danmark var en stormagt i hele østersøområdet.

Nu vi nu er i gang med at grave i historien, så findes langs hele kysten minder

om den fælles dansk-svenske historie. Det starter ved Kristianopol ved Hännöbugten. Her lå i mange hundrede år grænsen mellem Danmark og Sverige. Længere nordpå ligger Kalmar, hvor Kalmarunionen blev grundlagt i 1397 og Erik af Pommern blev kronet som fælles konge for de tre nordiske lande. I Stockholm skete den vel nok blodigste episode i dansk historie, nemlig den 5. november 1520, hvor næsten 100 svenske adelsmænd og borgere blev henrettet i Det stockholmske Blodbad.

Dannebrog daler ned over danskerne i Estland.

Det er scenarier som dette, der hele tiden møder en i skærgården.

Nyd stilheden og landskabet ... vindens sagte hvisken, de hvide sejle, den blå himmel ... Nå, nu drømmer jeg vist igen.

Jeg ved, at mange sejlere starter motoren, når de sejler indenskærs. Jeg må tilstå, at jeg på min første tur også brugte motoren flittigt, men prøv bare en enkelt gang at gå for sejl alene. Eller hvis du sejler motorbåd, så sæt farten ned (bare en enkelt gang), så motoren næsten ikke kan fornemmes. Nyd stilheden, landskabet, de små røde træhuse, skovbeklædte øer og det klare vand. Ingen musik fra radioen, kun vindens sagde hvisken, de hvide sejle, solen, den blå himmel ... Nå, nu begynder jeg vist at drømme igen.

Valdemars skibe havde ingen motor. De havde godt nok sejl, men vinden skulle helst være agten fra eller halvvind, så det meste af tiden måtte de ro. Derfor kunne turen godt blive lang og anstrengende. Lystsejlad var det næppe. I beskrivelsen af sejlruten er distancerne derfor angivet i enheder som svarer til, hvad en besætning kunne ro på en dag. Nord for Västervik ligger Valdemarsvik. Navnet tyder på, at Valdemar Sejr har sejlet her, men vi springer byen over, bl.a. fordi vi ikke tror, at Valdemar har sejlet den omvej på 12 sm ind i land og samme distance ud igen. Vi holder os til øerne ved kysten og sætter kursen mod Harstena. Om Valdemar også var på Harstena, ved jeg ikke, men i hvert fald sejler mange af hans efterkommere hvert år til denne herlige ø.

Midsommerfest i Harstena

Harstena var oprindeligt et fisker samfund som hovedsagligt levede af

sælfangst. I dag er der ikke mange fiskere tilbage, til gengæld kommer der mange sejlere og sommergæster. Især er midsommerfesten på øen populære blandt svenskerne. I Valdemar-tiden var øen sikkert heller ikke så attraktiv som i dag. Den var også en del mindre dengang. Siden istiden hæver hele den svenske østkyst sig i det, svenskerne kalder "land höjning". Dengang i 1200-tallet var vandstanden ca. to til tre meter højere end i dag, og dermed var øen tilsvarende mindre.

Hvis Valdemar Sejr ikke kendte til Harstenas herligheder, så kendte han i hvert fald Arkösund. Stedet kaldtes dengang for Alreki. Efter Arkösund skulle Valdemars flåde krydse fjorden Bråviken, en distance på ca. 15 sm (hvis man sejler indenskærs), og det krævede en dagsvagt af bådenes besætninger, når båden skulle roes hele strækningen. Arkösund er i dag en hyggelig sommer by. Vi fortøjede i den lokale sejlklubs havn, hvor klubhuset (og toiletter) ligger i en gammel villa á la Pippi Langstrømpe. Brusebad er i det fri, bag et plankeværk. Havnefogeden er en gråhåret, venlig gentleman. Vi er nu kun to til tre dagssejladser fra Stockholm. Der venter endnu to skønne ankerpladser forude, inden vi begiver os ud i storbyens larmende travlhed. Stockholm er en af Europas kønneste storbyer med masser af vand, Gamla Stan med smalle gader, kongeslottet, havnen, Gröna Lund, Wasaskibet osv. Vi skal se det alt sammen, og naturligvis skal

vi bumle gennem den gamle bys gågader. Pigerne ville shoppe lidt. Jeg stod uden for på gaden, som førte fra Stortorget ned til havnen. En lille dreng lejede med en flaske med rød sodavand. Solen skinnede, det var varmt og luften stod stille i den smalle gade.

Hvorfor gemmer du dig, Peter?

Jeg så op til Stortorget, og så en masse folk stimle sammen. Der ligger noget uvirkeligt, noget farligt i luften. På torvet bliver nogle fine herskaber ført frem i lænker. De bliver tvunget i knæ og en skarpretter svinger sværdet. Ikke kun én person bliver henrettet på denne dag, den 5. november 1520. Nej næsten 100 svenske herremænd og menige må dø på den danske Kong Christian II ordre. Han er dagen før blevet kronet som den nye konge i Sverige. Blodet fra de henrettede løber efterhånden ned ad gadens rendesten og ud i havnen, hvor det farver vandet rød. Jeg gemmer mig i en døråbning. Sådan en dagskal man helst være usynligt. Hele tiden bliver nye personer råbt op og derefter henrettet.

Så hører jeg, at mit navn bliver råbt op. Jeg bliver bleg af skræk. Igen bliver mit navn råbt op: "Hvad er der med dig, Peter? Hvorfor gemmer du dig? Se hvad jeg har købt." Det var Rita, som var kommet ud af butikken. På gaden ligger drengens flaske med det røde sodavand. Jeg er tilbage i nutiden, og der er jeg glad for. Ikke flere udflugter med tidsmaskinen. Nuskal vi igen ud i skærgården og nyde naturen.

Familien Ambs gør klar til at grille.

Mine favorit-ankerpladser

Der findes mange hyggelige og spændende ankerpladser i skærgården. De bedste er dem man selv finder. Man kan få hjælp hertil i forskellig litteratur. Jeg har brugt Catharina Söderbergs & Lars Granaths bog "Landsort – Skanör", som er udgivet af Nautiske Förlaget.

Älö – Lyckfjärden

N 57°32'76 E 16°41'61

Vanddybden i fjorden er mellem 3,5 og 5 m. Man ligger godt beskyttet under alle vindforhold. Man kan ligge for anker eller fortøje til klippen i fjordens norøstlige side. Ved indsejlingen skal man være opmærksom på at der ligger en sten under vandet næsten midt i indsejlingen. Stenen er afmærket i søkortet. Især den hyggelige lille skærgårdssamfund på Älö er et besøg værd.

Spårögloet N 57°43'1 E 16°43'57

Spårögloet ligger tæt ved Västervik og er derfor ofte velbesøgt. Man skal sejle helt ind i bugten, hvor man ligger velbeskyttet under alle vindforhold. For at komme derind skal man dog over en grund med ca. 2 meter vand. Stikker båden mere end 1,8 meter, bør man nok finde en anden ankerplads. Men er man kommet ind og har kastet anker, så ligger man i det rene idyl. (sammen med alle de andre)

Östra Sackholmen

N 58°43'32 E 17°19'07

Akerbugten ligger tæt ved sejlrenden og forholdsvis åben for vinde fra vest til nord. Til gengæld kan man her opleve den mest betagende solnedgang. Man kan springe fra en høj klippe direkte i det klare vand (hvis man tør)

Harstena N 58°15'55 E 17°00'22

Der findes flere muligheder for at lægge til ved Harstena. Den oven angivne position gælder for indsejlingen til Lindsundet. Harstena har en storslået natur og er en rigtig idyl i den ydre skærgård. Harstena har i gammel tid nok været den største samlingsplads for græsæler ved den svenske østkyst. Så sent som i 1920 taltes her op til 40.000 sæler. I 1970 var næsten alle sæler dog uddyddet på grund af forureningen. Fra 1990 er bestanden igen vokset og nu er alle sælør total fredet. Man må ikke komme nærmere end 1000 m til øerne.

Ormöarne

N 58°24'74 E 16°55'56

Den lille øgruppe er ubeboet, meget hyggelig og byder på en flot udsigt over skærgården. Man kan fortøje direkte til land eller ligger for anker på 2,2 til 3,3 m vand. Her er der stor chance for at man ligger helt for sig selv.

Aspöfladen N 58°44'51 E 17°23'66

Denne ankerbugt ligger i et naturreservat og byder på vel beskyttede fortøjningsmuligheder. Der findes en slags udstillingsbygning (med toiletter) for reservatet. Bugten er ofte velbesøgt og man skal være forberedt på at ligge på "fenderafstand". Naturen er enestående flot med den smalle sejlrende lige uden for.

I skærgården har alle båd, og mange har egen bådgarage eller anløbsbro. Og bygningerne er altid i "svensk rød" farve.

Dramaer og idyl: Lollands Albue og Nakskov Fjord

Lollands Albue er skabt af afgravn timer langs Lollands sydkyst, som er aflejret mod øst ind i fjorden.

Albuens sildemarked, Peter Freuchens ø, Kong Hans flådeværft, svenskernes dramatiske bombardement af en af vore største havnebyer og Royal Air Force' angreb på 3 ØK-skibe i krigens sidste dage. Jo, Nakskov fjord og by rummer både herlig natur og dramatiske historier.

Nakskov Fjord lyder måske ikke så eksotisk, og som sejlerfarvand står det næppe højest på manges ønskeliste, men skindet bedrager. Fjorden og dens mange øer rummer et eldorado af naturoplevelser og dramatiske historier, som gør den et besøg værd. Enten på egen køl eller med Postbåden fra Nakskov, der ud over at bringe posten ud medtager turister og efter aftale en vidende og underholdende naturvejleder. Turen tager det meste af en dag og kan stærkt anbefales.

Historierne begynder allerede ved Lollands Albue, der oprindeligt var en ø, men er blevet landfast som følge af havets afgravn timer langs Lollands sydkyst. I 1400-1500 tallet stod silden tæt i bæltet og Albuen havde et af de berømte markeder, hvor fiskerne landede deres sild, saltede dem og gjorde dem klar til afskibning til det katolske Sydeuropa. Desuden var Albuen en vigtig vinterhavn for flådens skibe og deres besætninger.

Kapellets klokke pantsat

Der var foged, kapel og kirkegård, og den dag i dag hænger kapellets klokke i Lübechs Marienkirche, den blev nemlig på et tidspunkt pantsat til Hansestadens købmænd. Da silden forsvandt, faldt forudsætningerne for sildemarkederne også væk, men helt frem til 2002 boede der familier på Albuen. Da der var flest i nyere tid boede der 41 mennesker, hvoraf 7 husstande var fiskerfamilier, 3 lodsfamilier og en lærerinde.

Ved højvande og kraftig nordenvind sker det, at vandet i noret trænger gennem tangen og løber ud i Østersøen, så Albuen for en tid igen er en ø. Senest skete det i 1995, men hullet er sandet til og en bro bygget, så færdslen til fastlandet og især Langø kan foregå uden brug af båd. Albuen rager ikke mange meter over vandet, alligevel klarede fiskernes og lodsernes huse sig forholdsvis godt under den store stormflod i 1872. Ifølge en øjenvidneberetning samledes de tilbageværende

hos lodsformand Jens Gunnensen, og efterhånden som vandet steg, søgte man tilflugt på loftet i hans hus, så ingen kom noget til.

I dag er Albuen et flittigt besøgt udflugtsmål for turister med Postbåden, gående der tager den 7,5 km lange vandretur fra Ydø og sejlere med en båd, der ikke er alt for dybtgående. For nogle år siden blev der gravet en afmærket rende med en dybde på 2 meter rundt om sandodden og ind til den beskyttede naturhavn. Bag odden er dybden 2,2 meter, men det kræver godt udkik, for man kommer virkelig tæt på odden. Nogle gange så tæt, at man næsten kan hoppe i land.

Er vejret godt er Albuen absolut et besøg værd, og vil man være godt forberedt kan George Nellesmanns bog "Lollands Albue – kystkultur i historisk perspektiv" stærkt anbefales.

Peter Freuchens ø Enehøje

Næste stop på vej ind i fjorden bør være Enehøje, der er synlig langt ude

Postbåden fra Nakskov besejler øerne i fjorden, og en dagtur med Postbåden er absolut anbefalelsesværdig.

Peter Løgnhals

Journalisten, forfatteren, foredragsholderen og polarforskeren Peter Freuchen boede på Enehøje fra 1926-40. Under krigen medførte hans aktiviteter i modstanden mod tyskerne anholdelse og dødsdom, men det lykkedes ham at flygte til Sverige og derfra til USA.

I Nakskov gik han under tilnavnet Peter Løgnhals for sine fantastiske historier fra adskillige polarekspeditioner og langvarige ophold i Grønland. I perioden 1910-24 deltog han i flere ekspeditioner med den berømte polarforsker Knud Rasmussen, og sine oplevelser herfra nedskrev han i bogen "Min grønlandske Ungdom" i 1936.

Med sin første hustru, inuitten Navarana Mekupaluk, fik han to børn, hvoraf datteren Pipaluk blev en kendt skikkelse. Under en influenzaepidemi i Grønland døde Navarana, og da den lokale kirke i Upernavik afviste at begrave hende, fordi hun ikke var døbt, forrettede Peter Freuchen selv begravelsen. Sit ben mistede Peter Freuchen i 1923, da han under en snestorm kom bort fra slædeholdet. Han fik forfrysninger i foden, og ved hjemkomsten til Danmark måtte benet sættes af, og han fik i stedet sit berømte træben.

På Enehøje forsøgte han sig som landmand, men samtidig kastede han sig over et omfattende forfatterkab og foredragsvirksomhed, og det blev han ved med til sin død i 1957. I USA blev han lige så kendt som i Danmark bl.a. gennem sin deltagelse i et amerikansk kvit-eller-dobbelt program i tv, hvor han vandt den maksimale gevinst på 64.000 dollars i emnet "De syv Verdenshave".

i Langelandsbæltet på grund af sine høje vestvendte klinter. Slå et slag til bagbord vest om øen væk fra det godt markerede, gravede sejløb og følg Nørredyb nord om Enehøje, indtil anløbsbroen på den østlige side. Klinterne er enorme efter lollandske forhold: op til 10 meter over daglig vande og øens højeste punkt er 16 meter.

Enehøje blev i tyverne og trediverne berømt, da polarforskeren med det runde træben Peter Freuchen købte øen, slog sig ned der med sin grønlandske datter Pipaluk og holdt "hof" med sine digtervenner Otto Gelsted, Hans Scherfig, Tom Kristensen og flere andre. Når han og vennerne spadserede ned ad Søndergade i Nakskov, vakte de berettiget opsigt – Peter Freuchen ikke mindst på grund af det træben, der erstattede det oprindelige ben, som han fik forfrysninger i, mens han ledede handelsstationen i Thule på Grønland.

På Enehøje opsatte Peter Freuchen to hvalkæber som en slags portal, og de findes endnu på øen, der i dag ejes af Skov- og Naturstyrelsen, som forsøger at genoprette den oprindelige natur efter der har været dyrket langbrug i mange år. Der er adgang til øen, blot man retter sig efter de givne instrukser på plancher ved anløbsbroen, og der er nok at se og opleve af natur og især fugleliv.

Fra Enehøje går turen videre mod Slotø forbi Vejlø, hvis 70 tønder land drives som agerlandbrug, men især er kendt for ø-lejrene, hvor alternative livsformer er blevet afprøvet i mange år. På Slotø findes stadig ruiner efter "Engelsborg", der blev opført af Kong Hans i 1509-10 som en kombination af et skibsværft og en borg med det dobbelte formål at bygge en slag-

Royal Air Force angreb ØK-skibe

I de sidste dage af Anden Verdenskrig var Slotø igen indblandet i dramatiske hændelser. Under krigen havde ØK oplagt tre skibe ud for øen, og efter angreb på forskellige skibe og ubåde i danske farvande angreb Royal Air Force-fly de oplagte skibe – måske i den tro, der var tale om tyske skibe. For familien på Slotø blev det en rædselsfuld oplevelse midt i kugleregnen. Den ene af drengene blev såret, og et projektil gik efter sigende tværs over fjorden og blev senere fundet i Lindelse på nordsiden af fjorden.

Fra Slotø følger man det gamle, naturlige sejløb til Hestehovedet, hvor man igen møder det gravede løb. I 1916 bestemte ØKs stifter H.N. Andersen, at der skulle bygges et stål-

På Enehøje står Peter Freuchens portal af hvalkæber stadig. Der er adgang til øen fra anløbsbroen på østsiden.

skibsværft i Nakskov, der var hans fødeby. I betragtning af hvor lavvandet fjorden er, kunne man nok have fundet mere hensigtsmæssige steder at placere et moderne værft, men på den tid var Andersens ord lov i Danmark, og så gravede man en 6 meter dyb rende ind til bunden af fjorden og anlagde Nakskov Skibsværft på havnens sydlige side.

Hestehovedet blev skabt i 1940erne som nødhjælpsarbejde for de mange arbejdsløse i den fattige tid efter krigen. Det materiale, der blev gravet op for at skabe sejlløbet, blev sammen med andet materiale fyldt op på nogle fladvandede arealer til halvøen Hestehovedet, og ved den lejlighed skabte man samtidig den godt beskyttede og hyggelige lystbådehavn.

Ved passage af Kuddeholm lige før Hestehovedet skal man holde godt udkik efter "Brændevinsstenen", der ses ved lavvande. Her tog fiskerne i gamle dage sig en dram enten på vej ud i fjorden, eller når man var for indadgående. Inde i Nakskov havn findes "Plutteøen", som også er skabt af det materiale, der blev gravet op. Alle andre steder i Danmark ville navnet have været "Mudderøen", men på vestlollandsk hedder mudder altså plutte.

Svenskerne plyndrede Nakskov

Som sejlende gæst er det sjovere at lægge til i Nakskov havn end ude på Hestehovedet, der ligger at par kilometer fra byens centrum. Havnen har gjort meget ud af at skabe gode forhold for gæstende sejlere, og der er blot nogle få minutters gang op gennem stræderne til hovedgaden og Axeltorv.

Nakskov var i 1500-tallet adskillige gange udsat for plyndring af hanseaterne fra Lübeck, og i 1539 gav Christian den 3. ordre til, at byen skulle befæstes. I 1629 fuldførtes fæstningsværkerne, men lige meget hjalp det, da svenskerne 6. februar 1658 gik over isen på Langelandsbælt på vej

mod København. "Vil I have krig eller fred?" spurgte svenskerne, og af frygt for en voldsom skæbne valgte man fred og åbnede portene. Det pinte mange nakskovitter, for som det blev sagt: "Man kunne vel have ventet med at tage hatten af, til man så manden."

Da svenskekongen Carl Gustav senere belejrede hovedstaden, sendte byerne på Lolland og andre mindre øer hjælp til hovedstaden, og der indførtes kaperkrig mod svenskerne og en del skibe blev bragt til Nakskov. Det satte svenskerne en stopper for i april 1659, da en svensk hær stod foran Nakskovs porte. Denne gang gav nakskovitterne ikke op på forhånd, men udstod 11 ugers belejring.

Natten mellem den 30. og 31. maj blev byen udsat for et voldsomt bombardement rettet mod kirken og de omkringliggende huse. Der var mange døde, og de materielle ødelæggelser var store. 15. juni overgav Nakskov sig, da man kun havde 3 skud krudt tilbage. Resultatet blev grusom plyndring og brandskatter, der forarmede befolkningen, hvis antal faldt fra godt 2.000 før svenskernes besøg til 1357, da de forlod byen i juni 1660.

Først 7 år efter fik Nakskov hjælp i form af skattefrihed og eneret på import af en række varer på linje med København, Korsør, Nyborg og Fredericia. Det gjorde Nakskov til en af vore største havne på den tid, og i 1674 fik jøder lov at bosætte sig i byen for at få gang i erhvervslivet, hvilket medvirkede til, at Nakskov med tiden fik et rigt religiøst liv. Foruden den Lutherske kirke Sankt Nicolai (hvor der udstilles en svensk kanonkugle, som angiveligt gik gennem kirkens tag), havde Nakskov et missionshus Milo, der blev brugt af Indre Mission, en katolsk kirke til betjening af de mange polske katolikker, der hjalp i roemarkerne i forrige århundrede og helt op til vore dage, samt en synagoge, hvor jøderne holdt til. En sidevej til Tårnsvej, der fører til færgen til Spodsbjerg på Langeland, hedder Jødevej, og her ligger den dag i dag den jødiske kirkegård. Jødiske gravsteder nedlægges nemlig ikke. De ældste grave er fra 1700-tallet, den sidste fra 1929.

Lollands Albue set fra vest mod øst, til højre den tynde landtange, der forbinder Albuen med Lolland.

Den røde by i det røde amt

Stræderne fra havnen op til byens centrum rummer mange gamle huse og lagerbygninger, hvoraf Dronningens Pakhus i Dronningens stræde er Nakskovs ældste bevarede bygning fra 1589. I Bibrostræde boede Skidt-Lise, som den 10. september 1852 fødte en søn, der fik navnet Hans Niels Andersen. Faderen forsvandt hurtigt ud af billedet, og som så mange andre nakskovdrengene stod Hans til søs 19 år gammel. I 1873 stiftede han ØK og i 1916-17 grundlagde han Nakskov Skibsværft.

Da skibsværftet var på sit højeste, arbejdede der 2.200 medarbejdere på værftet, og næsten lige så mange havde deres udkomme som følge af værftet. Når arbejderne skulle hjem til Rosnæs, hvor værftet havde bygget arbejderboliger til dem, skulle de rundt om havnen, gennem byen og ud til det forblæste Rosnæs på den modsatte side af vandet. På den tid var der 23 værtshuse på ruten fra Værftet til Rosnæs, og når ugelønnen blev udbetalt torsdag, var det et almindeligt syn at se arbejderkoner med børn på bagagebægeren køre fra værtshus til værtshus i håb om at få noget af ugelønnen med hjem, før den var drukket op.

Jo, Nakskov er en arbejderby. Den rødeste by i det rødeste amt i Danmark, sagde man. Og i 1931 oplevede Nakskov det tætteste, man er kommet en revolution i Danmark, da arbejdsløse værftsarbejdere krævede hjælp af kommunen for at kunne forsørge deres familier i den verdensomspændende økonomiske krise. Svaret var udkommandering af militæret fra Vordingborg, men det er en helt anden historie.

På Slotø findes der stadig ruiner efter Kong Hans' flådeværft og borg.

Albuen

Enehøje

Slotø

NAKSKOV FJORD

Nakskov

Langø

Et fantastisk billede taget fra et af de angribende RAF-fly, mens det beskyder de tre ØK-skibe ved Slotø. Læg mærke til det manglende tag på bondegårdens stuehus. Det brændte få dage før angrebet. Billedet opbevares hos Nakskov Marineforening.

Dramaet ved Slotø i krigens sidste dage

3. maj 1945 angreb RAF-fly tre oplagte ØK-skibe ved Slotø. Skibene havde været lagt op i flere år, og der var derfor kun en lille besætning, men på Slotø boede en familie for hvem krigens sidste dage blev særdeles dramatiske. Få dage før angrebet nedbrændte gårdens stuehus, efter at familiens lille søn havde sat ild til en høstak i gårdens have, men ved den lejlighed lykkedes det at redde de øvrige bygninger. De blev imidlertid flammernes bytte, da RAF-flyene angreb "Java", "Falstria" og "Jutlandia". Henri Holm fra Nakskov Marineforening fortæller, at der i maskinrummet på "Java", der lå i angrebsretningen, sad 5 mand og spillede kort, da en granat kom susende gennem rummet og skar spillebordet midt over. I løbet af 3 timer sank "Java", mens "Falstria" fik omfattende skader og "Jutlandia" slap med ild i et lastrum. 5 mennesker måtte indlægges på Nakskov Sygehus heriblandt den 5-årige søn af gårdejeeren, der var blevet såret, men alle overlevede. På vej tilbage blev RAF-flyene ramt af kraftigt antiluftsskyts over Jylland, og et af flyene måtte nødlande på Nordsøen. Efter et længere ophold i vandet blev besætningen reddet af en dansk fiskekutter. Som et minde om den dramatiske episode opbevarer Nakskov Marineforening et af de projektiler, der sænkede "Java".

Flensborg Fjord

Tryk sejlads med svigermor om bagbord

Flensborg Fjord var en ideel kravlegård for sejleren, der ikke kunne komme nok på vandet. Der var aldrig mangel på sejladsmaal. Man sejlede et sted hen, hvis man skulle have Hot Dogs, et andet sted, hvis man skulle ha' en is eller et tredje, hvis man ville en tur i byen. "Mit barndoms farvand var trygt og smukt og der er kort mellem havnene."

Margrete den 1. og Okseøerne

Okseøerne i den danske del af Flensborg fjord er især kendt, fordi et sagn fortæller, at det var her Dronning Margrethe den 1. døde af pest 28. oktober 1412. Hun var datter af Valdemar Atterdag og mor til den mindreårige Oluf, på hvis vegne hun regerede som „fuldmægtig frue og husbonde og Danmarks riges formynder“. Oluf døde imidlertid inden han blev myndig i 1387, hvorefter rigsrådet valgte Margrete til regent.

Margrete tog sin søsters dattersøn til sig som sin fostersøn, og da hans arveret til den norske krone blev anerkendt, fik han navnet Erik (senere Erik af Pommern). I 1388 blev Margrete også valgt til regent i Norge. I Sverige var der nærmest borgerkrig mellem stormændene og kongen, men ved Dalaborgaftalen i 1388 blev Margrete valgt til regent over den del af Sverige, som stormændene kontrollerede, og året efter blev Margrete regent i hele Sverige. Dermed var hele Norden i hendes magt (med Norge fulgte Island, Færøerne og Grønland, og med Sverige fulgte Finland).

17. juni 1397 blev hendes fostersøn Erik kronet til Nordens konge af Kalmarunionen, men først i 1401 trådte Margrete formelt tilbage som hans formynder. Hun beholdt dog den reelle magt til sin død på Lille Okseø 1412. Margrete den 1. ligger begravet i Roskilde domkirke.

Der gik en del år, efter at jeg var flyttet til København, før jeg slap for den triste hjemve, der ramte mig hvert forår. Jeg savnede simpelt hen at være på fjorden, omringet af et overflødhedshorn af bøgeskov, der er særlig smuk lige efter udspringning i maj. Og jeg skal stadig en tur ned til vandet, hver gang min familie og jeg er i Flensborg og besøge mine forældre, for lige at snuse fjordluft.

Flensborg Yacht Club som kravlegård

Jeg startede min sejladskarriere i Flensborg Yacht Club, den danske sejlkub i Flensborg, hvor min far var næstformand – uden dog selv at eje en båd. Det var blot en drøm... Men vi blev ofte inviteret med på vandet af nogle af de andre medlemmer, så som 5-årig erklærede jeg – efter min første sejltur – at sejlads var det fedeste og at jeg ville være sejler.

Det glædede selvfølgelig faderens hjerte, så han tilbød mig at betale

halvdelen til en træoptimist, hvis jeg sparede resten sammen. Så hele min overskuelige opsparing blev investeret i en lyseblå træoptimist med trefarvede sejl, som vi købte sommeren efter.

Så det var farvandet ud for Solitude og Fahrensodde på fjordens sydkyst et par sømil uden for Flensborgs inderhavn, der blev min sejladsmaessige kravlegård. Ja første tur gik ind i Solitudebugten sammen med tre ældre optimistsejlere, der havde fået besked på at holde øje med mig. Da de vendte hjem uden mig, måtte min far lokke en motorbådsejer til en rask sejltur hen i bugten, hvor jeg lå og cirkede om mig selv, fordi jeg ikke kunne finde ud af at flytte rorpind og skøde fra den ene hånd til den anden.

Den inderste del af fjorden

Især i årene efter optimisttiden blev timerne efter skole flittigt brugt til at udforske nærfarvandet.

Der var Flensborgs havn, der den gang endnu ikke var så udbygget med lystbådehavne, som den er i dag. Der

ligger en del lystbådebroer lige bag værftet og byens kraftværk – Galwiek – på nordkysten. Det var en af favoritstederne. Nogle af broerne er kommercielt ejet, mens havnen tættest på værftet er en lille hyggelig sejlkub, der er et besøg værd. Den blev startet af værftets arbejdere, så den er noget så specielt som en arbejdersejlkub. Det præger den den dag i dag, hvor tonen stadig er venlig men frimodig (der tales dansk af mange) og hvor man hygger sig med grillplads og bænke. Om blomsterbedene, som kluboriginalerne passede, da jeg var barn, stadig er der, ved jeg dog ikke.

Inderst i Flensborg havn er der en meget aktiv museumshavn med gaffelriggere af alle slags, et aktivt værft, der bygger kopier af de gamle fragtere, og et rom-museum, der fortæller historien om byens storhedstid i starten af 1800-tallet, hvor det var Danmarks rigeste by, takket være trekantshandlen, hvor slaver og rom var vigtige varer. Den gang vrimlede det med rom-huse, hvor man forædlede den ka-

Gendarmstien er en af Danmarks populære vandreruter. Den løber fra Padborg langs Flensborg fjord til Høruphav på Sydals og følger de danske grænsevagters rute mellem Danmark og Tyskland helt op til 1950'erne.

rakteristiske brune rom fra de Dansk Vestindiske Øer. I dag er de stort set alle lukkede eller opkøbt af internationale sprut-koncerner. Der er kun et destilleri tilbage: Johansen Rom i Mariegade, som er i gåafstand fra inderhavnen. Den er en smagsprøve værd.

I de forgangne 25 år, hvor jeg har slået rod her på Sjælland, er Flensborgs lystbåde faciliteter blevet kraftigt udbygget. Der er den helt i bunden af fjorden, som jeg selv aldrig har besøgt, men som er berygtet som et uroligt sted at ligge. Den er nok bedst til de yngre sejlere, der gerne vil ligge tæt på det levende byliv, man finder i universitetsbyen Flensborg. Men kan man leve med lidt uro, så er den ideel, da den er tæt på centrum af byen.

Kommer man på sydsiden af Flensborg Fjord, er der poppet flere nye havne frem. I slutningen af 80'erne var der i Mørvig endnu en stor marinestation, der nu er lukket og erstattet med en stor moderne marina (Sonwik). I gamle dage var det forbudt område stort set hele vejen ud til hjemhavnen, hvor der nogle steder var meget højt pigetråd, overvågningskameraer og rygter om at der foregik dybt hemmelige eks-

perimenter dér. I det hele taget har den tyske marine været meget tydelig ved fjorden både før, under og efter krigen – indtil afslutningen af den kolde krig. Ja det var marineskolen i Mørvig, der lagde lokaler til, da storadmiral Dönitz i en kort periode var det tyske riges fører efter Hitlers selvmord. Nu

Det var fra marineskolen i Mørvig, Storadmiral Karl Dönitz styrede det 3. rige efter Hitlers selvmord

har Flensborg fjord mistet sin strategiske betydning, og flåden er trukket bort.

Hotdoghav

Vores hyppigste eftermiddagstur gik dog mod nordøst, ud til Okseøerne. Okseøerne er to små øer med stor historisk betydning. Her gik den dødsyge dronning Margrethe 1. fra borde for at dø. I dag er den ene ø beboet af en enkelt familie, der driver et gæstgiveri, der selv henter sine gæster

i land, hvis man ringer med klokken i Sønderhav. I gamle dage var her også bådværft, hvor der bl.a. blev bygget Folke- og Juniorbåde. På den anden ø er der et Julemærkehjem.

Farvandet omkring øerne er velegnet til ankring, og der ligger ofte store klumper af både, der nyder de smukke omgivelser. Men man skal komme sydvest om øerne, når man nærmer sig dem. Der er fladt mange steder.

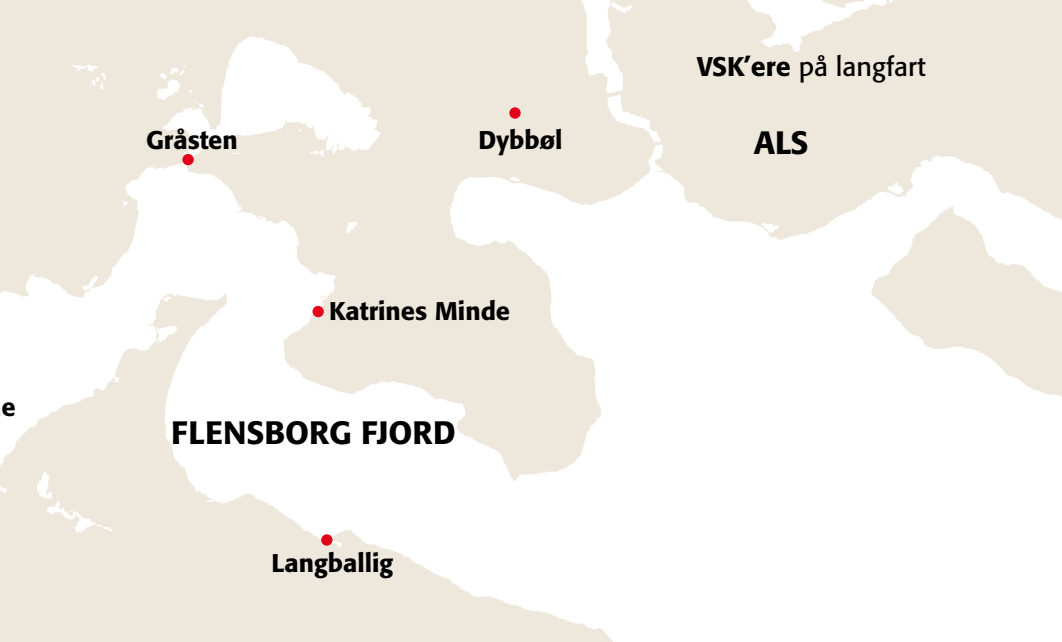
Det var dog ikke øerne, der var vores egentlige mål, når vi tog på udflugt først i Pirat-jolle og senere i H-båd: Målet var Sønderhav – eller som vi kaldte det: Hotdoghav. Her ligger der en landsdelskendt grill, hvor sønderjyder og nordtyskere valfarter til for at nyde en god pølse krydret med smuk udsigt. Ud for den lille anløbsbro er der ca. 1,5 m. vand, så vi med de små både kan lægge til. I det hele taget er der mange sådanne små broer langs fjorden, hvor man lige kan lægge til, hvis man tør.

Sauna-by

Længere ude i Flensborg Fjord passerer man Flensborg-egnens svar på Whisky-bæltet, Lyksborg. Det er

Sommerens tur går til Flensborg fjord, hvis jeg kan overtale familien. Ellers bliver det næste år.

Marineskolen i Mørvig lagde lokaler til, da Storadmiral Karl Dönitz i en kort periode efter Hitlers selvmord styrede nazi-riget.

Lyksborg slot er værd at besøge, det ligger i cykelafstand fra havnen. Den danske kongefamilie er en del af det lykborgske dynasti lige som en række andre europæiske konge- og fyrstehuse.

her, kongefamilien stammer fra – fra det meget specielle firelængede Lyksborg slot, som ligger i cykelafstand fra havnen. I den nordøstlige del af havnen holder en af Tysklands største kommercielle sejlere skoler til, der råder over flere gamle AC-både i 2-tonnerklassen, som de tidligere ejere har doneret til skolen. Lyksborg er en tysk kurby, hvilket gør, at der er gjort særlig meget ud af de rekreative områder, og ikke langt fra havnen ligger et lækkert inde- og udendørs vandland, der bl.a. råder over 5-6 forskellige saunaer. Bestemt et besøg værd (især når vejret driller).

Svigermor som Bb-mærke

Flensborg fjord tager et karakteristisk knæk omkring halvøen Holnis. Og den er ikke til at spøge med. Der går nogle grunde langt ud fra den, og der er mange, der har forsøgt at snyde ved mærkerne, der har fået kærligheden at føle. Den første grund hedder Skiden Grund (Bb nr. 4). Næppe noget populært sted at sidde fast. Det næste mærke, når man er kommet om hjørnet på vej ud i yderfjorden går under navnet Svigermor (Bb nr. 6). Man

skal – som det hedder blandt de lokale – gøre, som hun befaler, ellers falder straffen prompte. Over på den danske side har man netop passeret Egersund, der danner indsejlingen til Nybøl Nor, hvor Gråsten gemmer sig. Her skal der hejse broflag, men der er sjældent lang ventetid, da trafikken på broen er moderat.

På vej forbi Holnis' østside sejler man forbi et stykke lokalt industrihistorie, idet man passerer Katrinesminde – et af de mange gamle teglværker, der lå side om side ved fjorden og i noret. Gå en tur ved stranden og find 1000-vis af teglskærver, der er rundet af bølgenes bearbejdning. I dag rummer værket et museum og en restaurant.

Yderfjorden

Når først man har passeret Holnis, bliver der længere mellem havnene. Den første, man møder på sydsiden er Langballig, der er kendt som provianteringshavn for danskerne, der skulle hente billige føde- og drikkevarer. Det er en hyggelig havn, hvor der stadig er aktive fiskere, og om sommeren er der altid masser af liv, selv om den ligger

lidt ude på landet. Næste station ud af fjorden, forbi bl.a. Dybbøl, er Sønderborg, der har en stor, moderne marina og som i øvrigt er en rigtig hyggelig by med masser af liv og seværdigheder. Der er Sønderborg Slot, hvor Chr. d. 2. var fanget efter det Stockholmske blodbad og der er Dybbøl Banke, hvor man kan komme på sporet af det blodige slag i 1864, hvor 10.000 danske soldater blev dræbt, og hvor Danmark mistede 1/3 af sit rige.

Som ungdomssejler var Sønderborg altid første station på pinseturen, hvor vi sejlede af sted fredag aften. Sejladstid fra inderfjorden var ca. 4 timer. Her fra gik den traditionelle tur altid videre op gennem det gudeskønne Als Sund til Dyvig eller Mjels Vig, der også typisk dannede sidste station på sommerturene, før vi stævnedes ud mod det sydfynske øhav. Dermed kan det også være et godt sted at starte, når man kommer her fra Køge Bugt. Der skal sejles nogle timer fra Vallensbæk, før man når til den dansk/tyske fjord. Men små stik af hjemmeven sidder der stadig. Så skulle jeg få familien overtalt, så er det dér, næste sommertur går til. Eller den til næste år igen ...

Søren Badstue: 20 år med Stege-lejren

Ungdomslederen fra VSK har nu kurs mod international dommerkarriere, efter han i sommer blev fejret for sin deltagelse gennem 20 år i Køge Bugt kredsens sommerlejr i Stege. Han startede som optimist-deltager, og de seneste 4 år har han være lejrleder.

Køge Bugts kredsens sommerlejr i Stege har altid være fantastisk populær blandt unge sejlere. På det store billede ses 20 års jubilaren efter en kæntring, og til højre omgivet af glade børn.

Sommerlejrens deltagere havde pyntet op med plakater på strategiske steder rundt omkring i Stege. Hos bagerne, i bankerne og ved deres hæveautomater og ikke mindst i en del af byens lygtepæle var de hængt op til ære for Søren Badstue, som netop i disse dage i sommer kunne fejre et usædvanligt jubilæum.

„Køge Bugt-kredsen takker for 20 gode år”, stod der på plakaterne.

Sommerlejren holdtes for første gang i 1990. Søren var med første gang

i 1991 som 10-årig optimistsejler, og han har deltaget i hver lejr lige siden (et enkelt år var der ikke noget arrangement). En årrække i optimistjolle, derefter en del som ungdomstræner og de seneste fire år som lejrleder.

På plakaterne tæller den utrættelige træner og ungdomsleder fra Vallerbæk Sejlklub da også frem med billeder fra før og nu: fra lille optimistsejler til lederen, som har gjort en kæmpeindsats for de unge jollesejlere.

Han har med tiden ikke blot for-

mået at udvikle sig til en stærkt værdsat ungdomsleder og kapsejlsdommer, men har også taget sig tid til at blive uddannet som elektronikingeniør på Danmarks Tekniske Universitet - på trods af, at der stod sejlsport på al fritid i hans fuldtegnede kalender. Forinden fik han også studentereksamen fra både teknisk gymnasium og handelsgymnasium.

Sommerlejren, som en flok selvbestaltede frivillige fra kredsen hvert år arrangerer i Stege for ungdomssejlere,

står stadig som et fast og højt prioriteret programpunkt i hans stadig propfyldte kalender.

Kendt ansigt i byen

Den travle lejrleder bemærkede da også i løbet af den omtalte dag, at flere deltagere end sædvanligt foreslog ham at gå med en tur ind til byen. Da han sidst på dagen skulle en tur til hæveautomaten, ville mistænkeligt mange ledsage ham, og det gik hurtigt op for ham, hvad der var i gære. Han så sine

egne fotos overalt på gader og stræder, og om aftenen var der feststemning i lejren, da begivenheden blev fejret med kager og sodavand.

”Da jeg skulle til køjs i teltet for natten, kom jeg i selskab med 500 plasticlugler, som fyldte overalt. Jeg havde også fået overrakt et to meter højt delfinbadedyr, som lejrens deltagere fik lov til at skrive deres navne på, og det var flinkt af dem. Lige bortset fra at det stadig ligger hjemme i stuen, og at jeg ikke rigtig ved, hvad jeg skal

stille op med det,” beretter Søren, som også gerne fortæller, hvad det er, han sætter så stor pris på ved sommerlejren, nemlig den frihed, den byder på.

”Enkelte arrangementer går igen, men jeg lægger stor vægt på, at ungerne derudover har frihed til at gøre, hvad de har lyst til. Stege er en tilpas lille by til, at børnene også kan underholde sig selv, når dagens faste sejlsprogram er slut,” siger Søren og tilføjer, at sommerlejren er lagt an på bredden i sejlsporten, men de kom-

mende elitesejlere føler sig alligevel tiltrukket og stiller op, på grund af kammeratskabet, det udbytterige samvær og friheden på lejren.

Der fokuseres på det sociale samvær frem for hård træning, og det gode kammeratskab gør stævnet superhyggeligt. Deltagerne har det godt sammen på sommerlejren og får også noget med hjem derfra grundet de gode og lærerige aktiviteter, som holder dem fuldt beskæftiget med forskellig sejlsdag efter dag den uge, lejren varer.

Føler for bredden

Derfor vil sommerlejren også forsat være en værdifuld del af hans sejlervliv, og han vil nu se frem til sit 25-års jubilæum, siger han og tilføjer, at han aldrig selv har stræbt efter at blive elitesejler. Han følte mere for bredden og hoppede populært talt lige fra optimistjollen til trænerjob og derefter dommergerning.

I dag går Søren Badstues fritid med at lede eller dømme stævner og med at uddanne andre til baneledere og dommere. Han har i de seneste syv år været kapsejlsdommer og baneleder på nationalt plan og i to år på internationalt plan. Det er udfordringer, som han sætter stor pris på. Senest var han dommer ved ISAF's ungdoms-VM i Kroatien, og han har desuden været medlem af protetskomiteer ved stævner rundt omkring i Europa. På det nationale plan har han været dommer ved forskellige danmarksmesterskaber og er desuden dommer og baneleder ved de nationale ranglistestævner i Torm Grand Prix.

"Der er langt mere fast arbejde at gøre på dette felt inden for sejlporten, end der er tid til rådighed," konstaterer han, men det er spændende at møde nye mennesker og at udvikle sig, og det er også interessant at opleve, hvordan man griber det an i udlandet.

Endelig underviser Søren Badstue også kommende baneledere og dommere inden for forskellige sejlsdagsgrene og i protestbehandling på kurser

Hvad stiller man op med sådan et badedyr?

i Dansk Sejlunion, og han har med held lagt stærkt pres på medlemmer af hovedbestyrelsen for at få Dansk Sejlunion til at gøre en meget alvorlig indsats for at interessere de unge sejlere for dommergerningen.

"I dag er de fleste dommere ved stævnerne aldrende, og hvis der ikke gøres en særlig indsats for at ændre dette, vil Dansk Sejlunion i en ikke så fjern fremtid løbe ind i en alvorlig mangel på dommere," vurderer Søren Badstue.

Gevinst for sejlporten

"Jeg har fået gennemført, at vi laver et projekt, hvor sejlunionen dækker alle personlige udgifter ved tre

**Hvis ikke sejlunionen
gør en indsats kommer
vi om få år til at mangle
dommere. De nuværende
er i færd med at
trappe ned**

forskellige typer dommerkurser til sejlere under 37 år i håb om, at nogen af dem går videre med dommertjenesten. Det er måske kun 10 pct., der holder ved, men det er meget i forhold til ingenting. På første kursus har vi fået 18 igennem, og de virker meget interesserede i at fortsætte. Jeg tror det betyder, at vi i løbet af nogle få år

får en ordentlig bunke gode, unge dommere i Danmark til at afløse de ældre, som er i gang med at trappe ned. Det er rart for mig at have fået det igennem, og det er flot af sejlunionen at gå ind og støtte et sådant projekt. Det er virkelig en gevinst for dansk sejlport."

Endelig skal det nævnes, at Søren også får tid til at være ungdomsformand for Køge Bugt-kredsen, hvilket indebærer en del koordinerende arbejde sammen med klubbernes ungdomsledere. Desuden tager han rundt og underviser de unge i sin egen udgave af kapsejlsregler. Det må ikke blive gabelde kedeligt, så der skal fest, farver og gode historier til at få det tørre regelstof til at glide ned. De unge har ikke samme tålmodighed som de voksne på det felt. Han underviser også sejlere i unionens øvrige kredse i sejlsregler, men de må indtil videre nøjes med den mere officielle version.

USA trækker

Privat har den travle sejlportsmand som allerede nævnt også taget sig tid til at uddanne sig som elektronikingeniør fra Danmarks Tekniske Universitet, og han har i nogle år beskæftiget sig med udvikling af mobiltelefoner som ansat ved telegiganten Nokia i København. For tiden er han i gang med at finde sig en ny arbejdsplads, da det globale selskab på grund af krav om besparelser har besluttet at lukke afdelingen i København med 1000 medarbejdere 1. januar 2012.

Der er dog måske et lyspunkt. Nokia mangler nemlig folk andre steder i verden, og Søren har lagt billet ind og håber at være blandt de heldige til et halvt år i San Diego, Californien, inden han endelig fratræder koncernen. I givet fald vil han snarest undersøge mulighederne for at blive kapsejlsdommer i fritiden derovre.

"Det er alle tiders chance for at møde andre og lære mere, og det pyn-ter selvfølgelig på CV-et at have fungeret som dommer på et andet kontinent," som han siger.

Dine fordele ved forsikring hos Pantaenius

Hjælp ved uheld

Du har behov for bugsering til nærmeste værft?
Pantaenius overtager omkostningen dog begrænset op til DKK 37.500,00!

Inspektionsomkostninger

Du har haft en grundstødning og vil have bunden inspiceret?
Pantaenius dækker inspektionen uden selvrisiko!

Kontakt os

Har du spørgsmål til dine forsikringer?
Du kan ringe +45-97-51 33 88 eller skrive til os på e-mail info@pantaenius.dk

Ingen selvrisiko

Indbrud, transportskade, brand, lynnedslag eller totalskade?
Ved disse skadesårsager er der ingen selvrisiko hos Pantaenius!

PANTAENIUS
Agentur for Lystfartøjsforsikringer

Tyskland · Storbritannien · Monaco · Danmark · Østrig · Spanien · Sverige · USA

Østerbro 11 · 7800 Skive · Tel. +45-97-51 33 88 · info@pantaenius.dk

www.pantaenius.dk

Hvilken fant astisk sæson

Meget kan man sige om sejlsæsonen 2011, men vejret går bestemt ikke over i historien som noget, sejlere eller andet godtfolk husker og mindes med glæde. Tursejlerne fortæller om masser af regn og enten alt for meget vind eller slet ingen vind, så meget tid blev tilbragt i havn med hyggeligt samvær, en god bog og måske en lille én til halsen.

Så overskriften er måske ikke helt retvisende for oplevelsen hos tursejlerne, men for kapsejlerne i Vallensbæk Sejlklub var det faktisk en "fantastisk sæson" med masser af aktivitet på vandet.

Tirsdagssejladser

VSK var som vanligt arrangør af tirsdagssejladserne gennem hele sæsonen. I alt 16 tirsdage blev det til med 55 både tilmeldte fra klubberne i hele Køge Bugt. VSK's dommerbåd Spring lagde hver gang dæk og kahyt til den trofaste stab af baneledere og hjælpere.

Der er enkelte nye både i feltet, heraf nogle både og skippere, som efter at have holdt pause en halv menneskealder, lige pludselig har fået lyst

til at afprøve, om talentet stadig var der. Det var det så ikke i alle tilfælde! Mange både dukker op sæson efter sæson (og tak for det!), og her er én af de mest trofaste Bjarne Nielsen i Nordisk Folkebåd Teist. Teist sejler banen rundt i ensom majestæt, og hvis der ellers er lidt vind, så vinder Bjarne som regel – uanset Sejlunionens forsøg på at ændre målereglerne i folkebådens disfavør.

Klubmesterskaber

Efter flere års pause afholdt ungdomsafdelingen i VSK igen klubmesterskab. Og det blev en forrygende dag på vandet den 9. oktober. Dagen bød på alt fra meget let luft til en frisk vind med tilhørende høj bølgegang. Der blev gennemført 4 sejladser i to klasser: Optimist C og Tera Sport. Sejlere fra andre bådklasser kunne stille op i Tera-jollen, så intet var givet på forhånd.

Klubmester i Tera blev Michelle Falk Poulsen med en serie førstepladser og en enkelt 2. plads. Sølv gik til Asmus Hillebrecht Kromann, mens Oliver Degel vandt bronze. I optimist C vandt Bastian Bach Sørensen foran

Amalie Gudiksen og Michael Petersen. (flotte billeder på hjemmesiden)

I forbindelse med standernedhalingen lørdag den 29. oktober blev der afholdt klubmesterskab i Match 28. Dagen var præget af tæt tåge og stort set ingen vind, så for ikke at risikere, at nogle af deltagerne skulle blive væk, blev sejladserne afviklet på en ultrakort bane i centerhavnen. Der var tilmeldt 5 besætninger, heraf 3 fra ungdomsafdelingen og 2 voksen+ besætninger.

Efter de indledende sejladser blev der sejlet bedst af 3 i finalen. Vinder blev Team VSSC med Jørgen Tjellesen, Helle Krogaard Hansen, Henrik Borch, Mateusz Szulakowski og Thorkild Falkentoft. Den anden final deltager var Team bi-X med Bo Lindegaard ved roret. (jeg har taget billeder, der bliver lagt på Peter A's webmail)

Danmarksmesterskaber i Vallensbæk Sejlklub

VSK lagde vand og faciliteter til ikke mindre end 4 DM i løbet af sæsonen.

I starten af august var der åbent

DM for Finn joller med 40 joller til start. For at tage det positive først, så var der fire danske både i top ti, men retfærdigvis skal nævnes, at tre hollændere og en nordmand besatte de fire øverste pladser. På femtepladsen kom Thomas Mørup-Petersen fra VSK, som dermed blev danmarksmester.

I slutningen af august blev der afholdt DM for 505 og Trapez joller med henholdsvis 23 og 15 joller til start. Der var ingen VSK'er med i dette stævne.

I begyndelsen af september gennemførte Hobie & Wildcat Tiger Cats og 806 deres DM på vandet ud for Vallensbæk. I Wildcat/Tiger blev det til en førsteplads til Michael Norup og David Kaarsberg og en andenplads til Jan Jensen og Penelope Wyon. I 806-DM var der 8 både fra Vallensbæk og en enkelt båd fra Thurø, så udvidet VSK-mesterskab er vel en mere retvisende betegnelse for dette stævne. No Fame med Søren og Steen Meinertsen samt Lars Jacobsen vandt skarpt forfulgt af Lau Digmann i FarsVel. Der var pointlighed mellem de to besætninger og begge havde lige

mange førstepladser, så DM'et skulle afgøres efter bedste resultat i sidste sejladse, og det blev altså "Meinertsen-drengene", der løb med pokalen.

Endelig var VSK i slutningen af september vært for Match 28 Cup, som er finalesejladserne efter en række kvalifikationssejladser rundt i hele landet. I finalen blev der sejlet i alt 16 sejladser i næsten perfekt sejlervejr. Sejren og dermed billetten til at sejle Mestrenes Mestre gik til Team Hovgaard fra Vejle. Team Hestbæk med Martin Hestbæk ved roret blev nummer 3 og Team Vallensbæk med Per Braad besatte 6. pladsen.

Feedback

De mange stævner i regi af Vallensbæk Sejlklub er på ingen måde nogen tilfældighed. VSK er kendt i og udenfor Danmark som en klub, der bare kan det der med at arrangere gode kapsejladsestævner. Læs blot hvad én af deltagerne efter Vallensbæk Grand Prix Kr. Himmelfartsdag skrev:

Det var et super arrangement, I havde skabt for sejlerne. Den service og stemning, I formåede at skabe i dag, var enestående. I kan være rigtig

tilfredse og stolte af dette arrangement.

Også den faglige afvikling på vandet skal jeg lede længe efter for at finde tilsvarende høje niveau. Med 5 klasser af vidt forskellig kompetence og hastighed, vind som kørte op til 90 grader i uforudsigelige mønstre og rytmer, og alligevel var der ingen ventetid og seks gode sejladser kom i skabet.

Årets vel nok flotteste kapsejladsestævn resultat stod den 14 årige Søren Rasmussen for, da han i sommer blev Nordisk mester i Optimistklassen. Panda on Speed er navnet på Søren's båd. Søren er Vallensbækdreng – søn af Birgit og Ole Rasmussen, der til daglig sejler i X-48'eren Quest.

Søren startede sin sejler karriere i Vallensbæk Sejlklub og sejler stadig i VSK, men han har i en periode trænet og sejlet for Skovshoved Sejlklub, hvor der er et rigtig fint konkurrencemiljø for optimerne.

Søren var udtaget til Det Nordiske Mesterskab efter en række rangliste-sejladser i foråret. I alt 80 piger og 80 drenge fra alle de nordiske lande deltog i mesterskabet. Sejladserne blev gen-

Søren Rasmussen øverst på sejrspodiet ved nordisk mesterskab for Optimist-sejlere 2011 i Sønderborg. Fremover vil Søren sejle 29'er og søger derfor en gast.

nemført på Sønderborg fjord i det bedste sejlervejr den sommer. Over 3 dage, hvor der både blev budt på let vind, mellemflugt og afsluttende med frisk vind, blev der afviklet 9 flotte sejlads. Hver sejlads i et optimistjollefelt varer i ca. 60 minutter, og der stilles store krav til deltagernes evne til koncentration, fysik udholdenhed og taktisk forståelse. Disse discipliner mønstrede Søren til fulde, da

han efter første dagen lå på en samlet 3. plads, avancerede til 2. pladsen på andendagen for til slut på tredjedagen, efter en meget fokuseret indsats, at sætte kronen på værket og overtage 1. pladsen i det store felt. Allerede før sidste sejlads kunne Søren konstatere, at sejren var hjemme i suveræn stil.

Det Nordiske Mesterskab var bare et blandt mange andre flotte resultater for Søren i 2011. Ved Harboe Cup i

Skælskør i september blev det efter 8 sejlads således til en flot 2. plads med over 30 deltagere i A-klassen.

Sæsonen 2012 er Søren's sidste i optimisten, da han fylder 15 år i løbet af året. Søren vil derfor videre i en ny jolletype, og hans nuværende ønske er at fortsætte i en 29'er og meget gerne i VSK. I 29'eren vil Søren være rorsmand, og han søger en stærk makker som gast.

Fotoklubben i Dyrehaven - det er skam en alvorlig sag.

Det sker også i VSK

Hvad en dråbe kan fortælle

Den kan for eksempel fortælle om en flok granvoksne mænd, der bruger flere timer en formiddag i december på at forevige dråbens vej fra en gul svamp til vandoverfladen på et vinglas!

En gruppe på 6 til 8 "halvgamle" medlemmer af Vallengbæk Sejlklub mødes hver mandag formiddag i vinterhalvåret for at dyrke deres fælles passion for fotografering og billedbehandling. Fotoklubben har efterhånden eksisteret i nogle år, og kompetenceniveauet i gruppen er langsomt stigende. Gruppen er under kyndig vejledning af Peter Ambs, der til hver mødedag har en ny fotoopgave eller en ny måde at forbedre egne pletskud ved hjælp af avancerede billedbehandlingsprogrammer.

Onde tunger påstår godt nok, at Peter ikke behøver at finde på så meget nyt til hver gang, da deltagerne på grund af den fremherskende "demens light" i gruppen alligevel ikke kan huske noget fra gang til gang, men det passer naturligvis ikke!

På en kold og blæsende mandag formiddag i december mødtes gruppen som sædvanligt til dagens fotoseance, som denne gang bestod i at fotograferer den i overskriften omtalte vanddråbe. Nogen vil måske tro, at det må da være en enkelt sag, men det skyldes udelukkende læserens uvidenhed. Fotografering af en vanddråbe kræver omfattende og dyrt udstyr i form af kameraer, stativer, eksterne blitz, halogenlamper, solafskærmning, svamp, glas og balje, og så naturligvis vand.

Fotograferne står i en rundkreds om vandbadet, og én af deltagerne holder en opblødt svamp i strakt arm ca. en meter over vandoverfladen, trykker let på svampen og siger nu, nu, nu hver

gang en dråbe er på vej til at forlade svampen og ved hjælp af tyngdeloven begive sig på vej mod vandoverfladen. Så gælder det om med fotoapparatet at fange dråben lige i det øjeblik, den rammer vandoverfladen. Nogle få gange lykkes det! Når personen med svampen råber "av min arm – jeg har kramppe", er der udskiftning, og en ny person får lov til at trykke svampen. Efterfølgende bliver pletskuddene sammenlignet, og der gives ros og ris fra læreren og de øvrige elever.

Efter at have kæmpet med vanddråberne i et par timer den pågældende dag i december, kom belønningen i form af Fredes veltillavede gløgg og hjemmebagte æblekage a la Toscana.

Du er også velkommen i fotoklubben

Nu er kampen med vanddråberne kun et eksempel på aktiviteterne i fotoklubben. Andre gange laver vi udendørs optagelser på havnen, vi har et par gange været i Dyrehaven – her dumpede planlægningen, fordi restaurant Peter Liebst var lukket for frokostgæster den pågældende dag. Vi har været på Holmen, og da lykkedes det at finde en god frokostrestaurant. I det nye år står der nye udflugter og blandt andet portrætfotografering på programmet sammen med mange andre avancerede fotoopgaver.

Når vi ikke lige fotograferer ved møderne i fotoklubben, så går opgaven ud på at lave billedbehandling ved hjælp af egen medbragt pc. Så fyger det gennem lokalet med frække ord

som Adobe Photo Shop Elements, jpeg, blænde, white balance, raw-konverter, Picasa osv osv, alt sammen noget, som ikke har spor med sejsport at gøre, men som giver mening, når man er blevet kompetenceudviklet af Peter Ambs. Og Peter udviser en enestående tålmodighed, når han skal forklare de samme ting igen og igen. En aktuell opgave i starten af december gik ud på at kreere egne julekort, hvori både indgik fotografering og efterfølgende omfattende billedbehandling (-manipulation?).

Det koster ikke noget at være med i fotoklubben, man skal blot møde op med sit fotoudstyr og sin bærbare pc, men man skal være klar over, at det i længden kan være meget dyrt at deltage. Man kan blive frygtelig meget inspireret til køb af nyt fotoudstyr, som man slet ikke vidste eksisterede, og som man absolut ikke kan leve foruden! I den forbindelse er det inspirerende at overvære diskussionerne i fotogruppen, om det nu er Nikon, Canon, Olympus eller et helt andet mærke, der leverer det bedste fotoudstyr til pengene, hvem der har det største objektiv og mest zoom-effekt, og hvem der bare må klare sig ved at gå lidt tættere på foto-objektet osv.

Giver dette dig lyst til at være med i gruppen, så mød gerne op i Juniorhuset mandag formiddag i vinterhalvåret. Det eneste vi kræver er, at du medbringer dit gode humør, og at du er medlem af VSK. Hvis du ved fremmødet skulle finde på at medbringe en småkage vil det blive påskønnet.

CG MARINE

www.cg-marine.dk

Din lokale aut. marine forhandler tilbyder salg, service og reparation af bådmotorer.

- Stort lager af reservedele og tilbehør
- Installation af nye økonomiske bådmotorer
- Altid et godt råd til gør-det-selv bådfolket
- Stort udvalg af påhængsmotorer og propeller
- Mobil service

Kontakt os for et uforpligtende tilbud...

MERCURY
MerCruiser

QUICKSILVER

Baldershøj 36 D · 2635 Ishøj · Tlf. 70 20 33 51 · Fax 70 20 33 52

“Jeg er ikke helt normal”

LARS (VÆRKFØRER)

Er det normalt, at dit værksted henter og bringer bilen, når den skal på værksted? Er det normalt, at dit værksted giver dig gratis lånebil ved skadesreparation? Er det normalt, at din bil bliver vasket og støvsuget, når den er på værksted? Er det normalt,

at du har en fast tilknyttet mekaniker, der kender din bils historie? Er det normalt, at du bliver tilbudt kaffe, aviser og internetforbindelse, mens du venter? Hvis ikke, så ville det være helt normalt at skifte værksted. Velkommen hos Monk.

Toyota Glostrup/Brøndby
Vibeholmsvej 26-28
Tlf. 43 20 90 00

Toyota Amager
Englandsvej 395
Tlf. 32 46 80 00

Toyota Valby
Gl. Køge Landevej 127
Tlf. 36 19 70 00

MONKBILER www.monk.dk

toyota.dk

VÆRD AT VIDE OM VSK

Anja Olsen

Kenneth
Bøggild

Mogens Saigal

Henrik Borch

Lennart Larsen

Søren
Christiansen

Michael
Bernfeld

Vallensbæk Sejlklub

Bestyrelsen

Formand:	Anja Olsen	51 58 79 14
Næstformand:	Kenneth Bøggild	25 34 40 50
Kasserer:	Mogens Saigal	40 51 63 64
Sekretær/webm.:	Henrik Borch	52 18 96 92
Sejlerskole:	Lennart Larsen	21 62 86 87
Ungdomsafd.:	Søren Christiansen	21 62 08 75
Kapsejlads:	Michael Bernfeld	21 22 38 82
Bestyrelses- medlemmer:	Claus Voight Andersen	
Suppleanter:	Helle Krogaard	23 25 74 76
	Ole T. Steffensen	

Valgt af VSK til Vallensbæk Havns bestyrelse: Henrik Borch, Peter Linnet, Lennart Larsen og Jens Cronval. Suppleant: Arne Larsen.
Tilsynsførende med klubhus: Niels Larsen 43 54 70 07

Sekretariatet har daglig træffetid mandag-torsdag på telefon 43 54 70 07 mellem kl. 13-17. Her aftales eventuelt personligt møde med sekretariatets leder Niels Larsen
Postadresse: Vallensbæk Havnevej 1,DK-2665 Vallensbæk Strand
Mailadresse:vsk@vallensbaek-sejlkлуб.dk
Hjemmeside:www.vallensbaek-sejlkлуб.dk
CVR nr.: 77 53 10 17
Bank: Nordea 2217 5130 030 767

Forretningsudvalg
Anja Olsen, Mogens Saigal, Kenneth Bøggild

Ungdomsudvalg
Søren Christiansen, Steen Roar Hillebrecht, Mogens Saigal, Thomas Degel og Bo Fredskov

Sejlerskoleudvalg
Lennart Larsen, Henrik Borch og Helle Krogaard

Sejlerskolens instruktører

Helle K. Hansen, Alexander Mauthner, Bjørck Jørgensen, Bjørn Dahl, Carl Dragert, Claus Iversen, Stig Jensen, Henrik Borch, Jacob Nielsen, Jan Strange, Jesper Klitford, Johnny Thyren, Keld Jensen, Keld

Nielsen, Kim Jørgensen, Lennart Larsen, Michael Munk, Michael Samsøe, Morten Kjærgaard, Ole Risager, Palle Mogensen, Poul Bøje Petersen, Preben Thorndahl, Preben Thuesen, Thomas Buus og Torben Koczulab.

Storjolleudvalg
Kenneth Bøggild og Helle Krogaard

Talentudvalg
Steen Roar Hillebrecht og Søren Christiansen

Kapsejladsudvalg
Michael Bernfeld, Claus Voight Andersen, Jakob Nybroe, Claus Iversen og Henrik Borch

Festudvalg
Anja Olsen, Claus Voight Andersen, Helle Krogaard og Ellena Lee

Grejgruppen
Arne Larsen, Michael Bernfeld, Søren Christiansen og Lennart Larsen

Klubmåler
Gert Hyldgaard

Web: Webmaster Henrik Borch
Pressekontakt. Anja Olsen
Græsælernerne: Arne Larsen, Walther Dam Hansen og Claus Iversen

Medlemstyper	
1 Senior	885 kr.
2 Junior under 18 år	460 kr.
3 Ægtefælle	250 kr.
4 Under uddannelse, under 25 år	470 kr.
5 Pensionist over 65 år	555 kr.
6 Familie til junior	455 kr.
7 Støttemedlem	290 kr.

Kontingent
Kontingent for medlemstyper 1 – 7 fastsættes på den årlige generalforsamling. Administrationsgebyrer, herunder rykkergebyrer, fastsættes af bestyrelsen.

Klubstanderen til Arne Larsen

På klubbens generalforsamling uddelte formanden Anja Olsen traditionen tro årets klubstander til et medlem, der har ydet en helt særlig indsats. Anja Olsen motiverede sig valg således: "Standeren bliver i år givet til et utrolig aktivt medlem. Det er en mand, så meget kan jeg afsløre, og han er ikke alene en aktiv og ihærdig kapsejler, der slås på banen. Han har aktier i stort set alle klubbens aktiviteter, og kan alt fra at organisere store middage til glasfiberreparationer - hvilket vi nyder godt af i ungdomsafdelingen og sejlerskolen. Han er et utrolig engageret og engagerende menneske, der er i stand til at se potentialer. Ualmindelig gode overtalelsesevner kan jeg sige ud fra personlige erfaringer. Det er nemlig ham, der er skyld i, at jeg står her i dag. Arne Larsen, nu træder du ud af bestyrelsen, og vi vil savne dig! Du har været en stor og god støtte for mig gennem det sidste år, og en fantastisk kapacitet for bestyrelsen."

Claus Voight Andersen **Helle Krogaard** **Ole T. Steffensen**

Medlemsbindinger
Medlemmer af type 3 og type 6 skal have reference til medlemstype 1, 4 eller 5. Der kan kun optages en type pr. reference.

Stemmeret
Stemmeret ved generalforsamling har medlemmer af kategori 1, 3, 4, 5 og 6 forudsat minimum 3 måneders medlemskab og ingen kontingentrestance.

Havnekontrakt
Havnekontrakt forudsætter medlemstype 1, 2, 4 eller 5. Ved flere navne på havnekontrakten gælder dette for samtlige navne.

Information
Klubbens årbog udsendes til samtlige medlemmer. Nyhedsbreve lægges ind på klubbens website www.vallensbaek-sejlkлуб.dk, og medlemmer der oplyser klubben om deres e-mail adresse får besked, når et nyt nyhedsbrev er tilgængeligt. Desuden modtager disse medlemmer erindringsmeddelelser og anden aktuel infor-

mation elektronisk. Alle nyhedsbreve og anden aktuel information ophænges på klubbens opslagstavler i klubhuset og i udhængsskabet ved klubhusets indgang.

Kurser og aktiviteter
Deltagelse i klubbens aktiviteter og kurser forudsætter medlemskab som type 1, 2, 3, 4, 5 eller 6. Ved aktivitet/kursus forstås for eksempel: Skolebådssejls, klubbture, kurser fra Køge Bugt Kredsen eller fra Dansk Sejlunion, leje af klubhus, tilmelding til eller skipper ved kapsejls, jolletræning, ynglingesejls og lignende.

Klubhus / Juniorhus
Nøglekort til klubhus og juniorhusets klublokale (1.sal) udleveres på havnekonteret til samtlige medlemmer. Nøglekortet gælder desuden til juniorhusets bad og toilet.

Leje af klubhus
Medlemmer af sejlkлубben kan leje klubhuset såfremt det ikke er optaget til klubaktiviteter. Beskrivelse af procedure og regler i forbindelse med leje findes på hjemmesiden under menupunktet "Om sejlkлубben".

Medlemsnummer
Et tildelt medlemsnummer bevares hele medlemskabets varighed uanset typeskift.

Æresmedlemmer
Æresmedlemmer er kontingentfrie med rettigheder som type 1.

Dansk Sejlunion
Medlemskabet til DS optælles for type 1 til 7.

CG MARINE

Volvo Penta Serviceværksted

www.cg-marine.dk

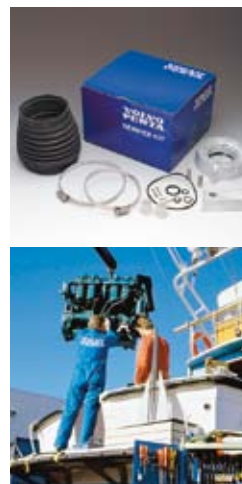

**Din lokale aut. marine forhandler
tilbyder salg, service og reparation
af bådmotorer.**

- Stort lager af reservedele og tilbehør
- Installation af nye økonomiske bådmotorer
- Altid et godt råd til gør-det-selv bådfolket
- Opkobling direkte til Volvo Pentas store hovedlager
- Mobil service

Kontakt os for et uforpligtende tilbud...

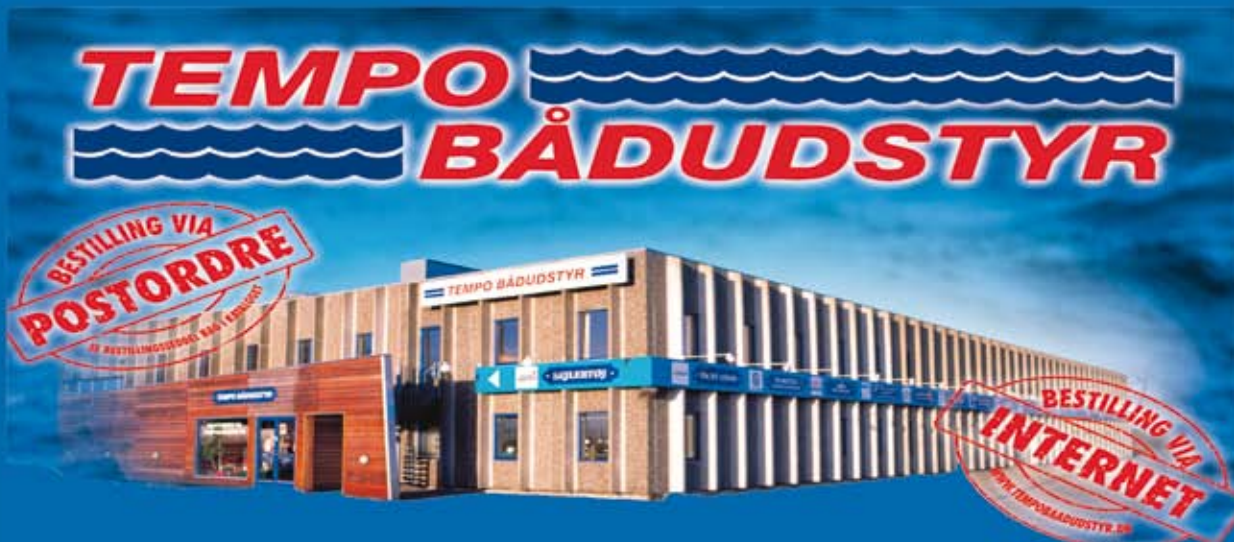
Baldershøj 36 D · 2635 Ishøj · Tlf. 70 20 33 51 · Fax 70 20 33 52

**VOLVO
PENTA**

Vallensbæk welcomes the participants in the OK Dinghy World Championship July 2012

Skandinaviens største udvalg i bådudstyr

I butikken finder du det store udvalg i udstyr til båden, samt et stort vedligeholdelses-program til din bådmotor, Volvo, Perkins, Vetus, Mercury, BUKH og Yanmar.

Vi har et stort udvalg i det nyeste sejlerøj, støvler, sko samt redningsveste i de kendte mærker HELLY HANSEN, MUSTO, HENRI LLOYD, dubarry, SLAM, PRORAINER, SEBAGO, SECUMAR samt mange andre.

Danmarks bedste åbningstider

Mandag - fredag: 09.00 - 17.30 . Lørdag: 09.00 - 15.00. Søndag: 10.00 - 15.00

Geminivej 2 . 2670 Greve Tlf.: 43 95 01 90

tbu@tempobaadudstyr.dk - www.tempobaadudstyr.dk